

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 2446/2019-3

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Z A G R E B

Na broj: P-234/98

Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dostavljen je spis Naslova gornji broj u pravnoj stvari tužitelja Molydon d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB: 81454276554, protiv tuženice Stečajne mase iza Prajs d.o.o., Zagreb, Zorkovačka 6, OIB: 25137779082 i tuženika Croatia banka d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 32247795589, radi utvrđenja ništavosti, na odluku o revizijama tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-5150/04-3 od 11. rujna 2007., kojom je potvrđena presuda Naslova broj P-234/98 od 2. prosinca 2003.

Prema odredbi čl. 212. st. 1. t. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) parnični postupak se prekida kad pravna osoba prestane postojati odnosno kad nadležno tijelo pravomoćno odluči o zabrani rada. Postupak se obustavlja kad umre ili prestane postojati stranka u postupku o pravima koja ne prelaze na njene nasljednike, odnosno pravne slijednike (čl. 215.b st. 1. ZPP).

Trgovačko društvo gubi svojstvo pravne osobe brisanjem toga društva iz sudskog registra (čl. 4. st. 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11 - proć. tekst, 111/12, 68/13 i 110/15 - dalje: ZTD).

Trgovački sud u Zagrebu brisao je subjekt pod nazivom MOLYDON dioničko društvo za trgovinu i usluge u stečaju dana 23.10.2019 rješenjem broj Tt-19/33551-1.

Stoga se u prilogu vraća spis Naslovu sudu radi donošenja rješenja kojim će se utvrditi prekid, odnosno obustava postupka i radi shodnog postupanja.

Zagreb, 5. veljače 2020.

S U T K I N J A:
Jasenka Žabčić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu
Mirko Paša

Prilog:
- kao u tekstu

SUBJEKT UPISA

MBS:

081260889

OIB:

73783883512

NAZIV:

1 Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju

1 Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. - u stečaju

SJEDIŠTE/ADRESA:

1 Zagreb (Grad Zagreb)
Brazilska ulica 3

PRAVNI OBLIK:

1 stečajna masa

UPRAVITELJI/LIKVIDATORI:

1 Janko Vidiček, OIB: 51043553915
Zagreb, Brazilska ulica 3
1 - stečajni upravitelj

PRAVNI ODNOSI:

Temelj upisa stečajne mase

1 Trgovački sud u Zagrebu, rješenje broj 40 St-209/10 od
09.05.2019.

ZABILJEŽBE:

Redni broj zabilježbe: 1
1 - Stečajna masa je nastala iza subjekta PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju, MBS: 080089371, OIB: 25137779082

Upise u glavnu knjigu proveli su:

RBU Tt	Datum	Naziv suda
0001 Tt-19/27602-2	12.09.2019	Trgovački sud u Zagrebu

U Zagrebu, 03. veljače 2020.

Ovlaštena osoba

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu pojedincu Ivanu Vladiću u registarskom predmetu upisa u sudski registar stečajne mase iza brisanog subjekta upisa PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju iz Zagreba, Zorkovačka 6, MBS 080089371, OIB 25137779082, na temelju rješenja broj 40 St-209/10 od 09.05.2019 kojeg je donio Trgovački sud u Zagrebu, primjenom čl. 438 Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17; u daljnjem tekstu: Stečajni zakon), 26.07.2019.

r i j e š i o j e

u sudski registar ovog suda upisuje se:

Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Brazilska ulica 3, u registarski uložak s MBS 081260889, prema podacima naznačenim u prilogu ovoga rješenja ("Podaci za upis u glavnu knjigu sudskog registra"), koji je njegov sastavni dio.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

U Zagrebu, 26. srpnja 2019. godine

Uputa o pravnom lijeku:

Pravo na žalbu protiv ovog rješenja ima sudionik ili koja za to ima pravni interes. Žalba se podnosi u roku (osam) dana Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u dva primjerka, putem prvostupanjskog suda. Predlagatelj nema pravo žalbe.

PODACI ZA UPIS U GLAVNU KNJIGU SUDSKOG REGISTRA
(prilog uz rješenje)

Pod brojem upisa 1 za subjekt Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju (stečajni dužnik MBS: 080089371, OIB: 25137779082) upisuje se:

SUBJEKT UPISA

NAZIV:

Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju

Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. - u stečaju

SJEDIŠTE/ADRESA:

Zagreb (Grad Zagreb)
Brazilska ulica 3

PRAVNI OBLIK:

stečajna masa

UPRAVITELJI/LIKVIDATORI:

Janko Vidiček, OIB: 51043553915
Zagreb, Brazilska ulica 3
- stečajni upravitelj

PRAVNI ODNOSI:

Temelj upisa stečajne mase

Trgovački sud u Zagrebu, rješenje broj 40 St-209/10 od
09.05.2019

ZABILJEŽBE:

Redni broj zabilježbe: 1
- Stečajna masa je nastala iza subjekta PRAJS d.o.o. za marketing, proizvodnju i promet tekstilom - u stečaju, MBS: 080089371, OIB: 25137779082

U Zagrebu, 30. srpnja 2019.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 21. P-234/98-40

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB: 81454247654, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Biserka Šmit-Sabolić, Kutina, Crkvena 26, protiv I. tuženice Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB: 25137779082, kojeg zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i II. tuženika CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 32247795989, kojeg zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII., radi utvrđenja ugovora ništetnim, dana 19. svibnja 2020.

riješio je

Utvrđuje se da je u ovoj pravnoj stvari nastupio prekid postupka.

Obrazloženje

Iz sudskog registra ovog suda proizlazi da je tužitelj brisan 23. listopada 2019. temeljem rješenja ovog suda, poslovni broj Tt-19/33551-1 od 3. listopada 2019., uslijed zaključenja stečajnog postupka.

Odredbom čl. 212. t. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019.) određeno je da se postupak prekida kad stranka koja je pravna osoba prestane postojati.

Kako brisanjem iz sudskog registra trgovačko društvo gubi svojstvo pravne osobe (čl. 4. Zakona o trgovačkim društvima /Narodne novine, broj: 111/1993., 34/1999., 121/1999., 52/2000., 118/2003., 107/2007., 146/2008., 137/2009., 111/2012., 125/2011., 68/2013., 110/2015., 40/2019./), dakle, prestaje postojati, to je u ovoj pravnoj stvari nastupio prekid postupka.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 19. svibnja 2020.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja, koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po stečajnoj upraviteljici
- I. tuženiku po stečajnom upravitelju
- II. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **17896-0651a**

Kontrolni broj: **01fba-dda5a-dac0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 21. P-234/98-42

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB: 81454247654, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Biserka Šmit-Sabolić, Kutina, Crkvena 26, protiv I. tuženice Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB: 25137779082, kojeg zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i II. tuženika CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 32247795989, kojeg zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII., radi utvrđenja ugovora ništetnim, dana 28. listopada 2020.

riješio je

- I. Nastavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.
- II. Obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

Predmetni postupak prekinut je uslijed brisanja tužitelja iz sudskog registra, 23. listopada 2019., čime je izgubio svojstvo pravne osobe, odnosno prestao je postojati (čl. 212. t. 4. Zakona o parničnom postupku /Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP/).

Prekid postupka utvrđen je rješenjem od 19. svibnja 2020., koje je postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.

Odredbom čl. 44. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 70/2019., dalje u tekstu: ZID ZPP-a/19), koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., izmijenjena je odredba čl. 215.b ZPP-a na način da se u stavku 2. određuje da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak

ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Navedena odredba primjenjuje se na sve postupke u tijeku u kojima do stupanja na snagu ZID ZPP-a/19 nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a, dakle, i na predmetni postupak (čl. 119. st. 2. ZID ZPP-a/19).

S obzirom da u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu predmetnog postupka, dakle, do zaključno 28. kolovoza 2020., nije predloženo niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, niti se je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak (s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, s obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka), valjalo je predmetni postupak istovremeno nastaviti i obustaviti.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 28. listopada 2020.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja, koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- stečajnoj upraviteljici nekadašnjeg tužitelja
- I. tuženiku po punomoćniku
- II. tuženiku po punomoćniku

•Broj zapisa: 1789a-4c0ad

•Kontrolni broj: 092b3-ac227-f3414

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

Hrvoje Petric

Anita Piližota Petric

Tel : (01) 4854-514, 4854-427

Faks: (01) 4828-620

Hrvoje Petric: GSM: 091/ 4854-514

Anita Piližota Petric GSM: 091/ 5209-106

Z A G R E B

Marulićev trg 17

E-mail: hrvoje@petric.t-com.hr

E-mail: anitap@petric.t-com.hr

Zagreb, 4. studenog 2020.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: MOLYDON d.d. u stečaju, OIB: 81454247654, Sesvete, Zagrebačka 63,
zastupan po stečajnoj upraviteljici Biserki Šmit-Sabolić,

Tuženi: I. Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. u stečaju, OIB: 25137779082, Zagreb,
Zorkovačka 6, zastupan po pdvjetniku Hrvoju Petricu,
II. CROATIA BANKA d.d, OIB: 32247795989, Zagreb, R.F.Mihanovića 9,
zastupan po odvjetniku Nenadu Cetinji.

ŽALBA I.TUŽENIKA

protiv rješenja posl.broj **P-234/1998** od 28. listopada 2020.

Protiv uvodno označenog rješenja I.tuženik u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, odnosno pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te predlaže da Visoki trgovački sud RH pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Obrazloženje:

pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je u točki I. odredio nastavak postupka gornje oznake, a u točki II. istoga obustavio je predmetni postupak.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud poziva se na odredbu članka 215.b ZPP koja je izmijenjena odredbom čl.44. ZID ZPP (NN 70/19), navodeći kako se stavkom 2.cit. odredbe propisuje da će sud postupak, koji je prekinut iz razloga propisanih čl.212.st.4. ZPP (prestanak postojanja pravne osobe), nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu.

Nadalje, prvostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi da nitko od stranaka nije u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti, točnije do 28. kolovoza 2020., predložio niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, a niti je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak, s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka.

I. tuženik pobija predmetno rješenje iz razloga kako slijedi:

1. prema dostupnim podacima sa web servisa „e Predmet“ prvostupanjski sud iskazao je pravomoćnost rješenja o prekidu postupka od 19. svibnja 2020. tek sa danom 7. rujna 2020.

To dakle znači: ili da tromjesečni rok za podnošenje prijedloga za nastavak postupka još nije istekao jer je pravomoćnost nastupila 7. rujna 2020., ili pak (ako je rješenje postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.) da je prvostupanjski sud sa debelim zakašnjenjem iskazao pravomoćnost rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020. godine, točnije na dan 7. rujna 2020, te je na taj način stranke u ovom postupku doveo u zabludu u pogledu točnog datuma pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020.

Dokaz 1: ispis sa web servisa „e Predmet“ za parnični postupak gornje oznake.

Stoga je u tom dijelu činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, a osim toga, došlo je i do apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.354.st.2. točka 11. ZPP, ovo stoga što pobijano rješenje u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno o ovoj odlučnoj činjenici (datum pravomoćnosti rješenja od 19. svibnja 2020.) postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju navedenog rješenja glede pravomoćnosti i samog tog rješenja odnosno podataka o njegovoj pravomoćnosti sadržanih na web stranicama „e Predmet“.

2. No još i bitnijim od žalbenog razloga iz točke 1. ove žalbe, I. tuženik ističe kako pravni sljednik tužitelja može biti samo stečajna masa. U situaciji kada je tužitelj brisan iz sudskog registra, on više ne može biti stranka u postupku, već se umjesto njega pojavljuje njegova stečajna masa koju zastupa stečajni upravitelj.

No da bi stečajna masa egzistirala u procesnom smislu, odnosno da bi imala parničnu (stranačku) sposobnost, nužno je da sukladno odredbi čl.438. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) koji se slijedom odredbe članka 441. st.2. cit.Zakona primijenjuje i na stečajne postupke u tijeku (pa tako i na stečajni postupak nad tužiteljem, koji je bio vođen po ranijem Stečajnom zakonu) stečajna masa bude upisana u sudski registar i dobije novi OIB (dakle, stečajna masa iza trgovačkog društva u stečaju nad kojim je obustavljen/zaključen stečajni postupak ima različit OIB od tog brisanog trgovačkog društva). Citiranim odredbom čl.438. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) taksativno se navode podaci koji se upisuju u sudski registar za stečajnu masu. Tek tada, upisom u sudski registar, stečajna masa stječe ius standi in iudicio, odnosno stranačku (parničnu) sposobnost.

U konkretnom slučaju, stečajni upravitelj tužitelja, nakon što je tužitelj zbog zaključenja stečajnog postupka brisan iz registra dana 23. listopada 2019. temeljem registarskog rješenja prvostupanskog suda posl.broj Tt-19/33551-1 od 3. listopada 2019. nije zatražio nastavak stečaja nad stečajnom masom, niti je izvršio upis stečajne mase u sudski registar.

I.tuženik napominje da je e-mail porukom upućenom stečajnoj upraviteljici tužitelja dana 9. srpnja 2020. zatražio informaciju o nastavku stečajnog postupka i upisu stečajne mase u sudski registar a da nikada nije dobio odgovor na svoj upit. No uvidom u sudski registar lako je utvrditi da stečajna masa iza tužitelja nikada nije upisana u sudski registar, niti je dobila OIB, stoga nema pravnog sljednika iza tužitelja; u opisanoj situaciji, kad pravnog sljednika nema, tuženi niti nisu mogli predložiti prvostupanskom sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika preuzeti ovu parnicu.

Dokaz 2: e-mail I.tuženika stečajnoj upraviteljici tužitelja od 9. srpnja 2020.

Da bi, nakon prekida ovog parničnog postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra, stečajni upravitelj tužitelja mogao preuzeti ovaj parnični postupak iza tužitelja, odnosno da bi tuženi u ovom postupku mogli predložiti sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika preuzeti ovaj parnični postupak, bilo je dakle potrebno da postoji pravni sljednik tužitelja, a što znači da se stečajna masa upiše u sudski registar i dobije svoj OIB, što se u ovom slučaju nije desilo.

U situaciji kada nema pravnog sljednika tužitelja (stečajne mase upisane u registar), niti stečajni upravitelj tužitelja brisanog iz sudskog registra (dakle, stranke koja je prestala postojati) nije mogao preuzeti postupak, a niti tuženi nisu mogli predložiti sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika da preuzme predmetni parnični postupak.

Iz svih navedenih razloga prvostupanski sud je donošenjem pobijanog rješenja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, točnije čl.215b st.2. ZPP, a koja povreda je imala utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Osim toga, pobijanim rješenjem nepotpuno je utvrđeno činjenično stanje, jer prvostupanski sud propušta utvrditi u obrazloženju činjenicu je li stečajna masa upisana u registar, odnosno postoji li pravni sljednik tužitelja ili ne, a što je bila vrlo bitna okolnost za donošenje rješenja o nastavku ili obustavi ovog parničnog postupka.

3. U obrazloženju pobijanog rješenja, u zadnjem ulomku, prvostupanski sud s razlogom napominje da u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja može biti isključivo stečajna masa, obzirom da je tužitelj uslijed zaključenja stečajnog postupka brisan iz sudskog registra.

No unatoč tom i takvom (ispravnom) shvaćanju prvostupanskog suda o tome tko može biti pravni sljednik tužitelja, te usprkos činjenici da pravni sljednik tužitelja u konkretnom slučaju ne postoji, sud donosi pobijano rješenje pozivom na noveliranu odredbu čl.215.b ZPP, navodeći da nitko od stranaka nije u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti, točnije do 28. kolovoza 2020., predložio niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, a niti je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak.

Stoga je prvostupanjski sud donošenjem pobijanog rješenja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka iz čl.354.st.2. točka 11. ZPP, jer rješenje u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, ovo stoga što izreka pobijanog rješenja proturječi razlozima pobijanog rješenja.

Slijedom navedenoga, I.tuženik

predlaže

kao u petitu ove žalbe.

I.tuženik, zastupan po:

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 76 PŽ-5160/2020-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Mirna Maržić, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB 81454247654, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Biserka Šmit-Sabolić, Kutina, Crkvena 26, protiv 1. tuženika Stečajna masa iz PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB 25137779082, kojeg zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i 2. CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB 32247795989, kojeg zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII, radi utvrđenja ugovora ništetnim, odlučujući o žalbama prvo i drugotuženika protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/1998-42 od 28. listopada 2020., 10. prosinca 2020.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-234/1998-42 od 28. listopada 2020. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim je rješenjem u točki I. izreke prvostupanjski sud odlučio da se nastavlja postupak u ovoj pravnoj stvari, a u točki II. izreke obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.

U obrazloženju se navodi da je postupak prekinut uslijed brisanja tužitelja iz sudskog registra, 23. listopada 2019., čime je tužitelj izgubio svojstvo pravne osobe, odnosno prestao je postojati, sukladno odredbi članka 212. točke 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP). Prekid postupka utvrđen je rješenjem od 19. svibnja 2020., koje je postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.

Prvostupanjski sud navodi da je odredbom članka 44. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 70/19; dalje: ZIDZPP), koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., izmijenjena odredba članka 215.b ZPP-a na način da se u stavku 2. određuje da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga iz članka 212. točke 4. ZPP-a nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni slijednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka. Navedena odredba primjenjuje se na sve postupke u tijeku u kojima do njegova stupanja na snagu nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o

prekidu zbog razloga iz članka 212. točke 4. ZPP-a, dakle, i na predmetni postupak temeljem odredbe članka 119. stavka 2. ZIDZPP-a.

Budući da u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka, dakle, do zaključno 28. kolovoza 2020., nije predloženo niti pozivanje pravnog slijednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, niti se je sam pravni slijednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak (s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni slijednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, s obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka), prvostupanjski je sud donio pobijano rješenje.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio prvotuženik zbog bitne povrede odredaba postupka iz odredbe članka 354. stavka 1. i stavka 2. točke 11. ZPP-a, predlažući pobijano rješenje ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak. Smatra da je rješenje preuranjeno jer od iskaza pravomoćnosti u e-spisu prošlo manje od tri mjeseca stoga je pogrešno primijenjena odredba članka 215.b stavka 2. ZPP-a.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio i drugotuženik zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava predlažući pobijano rješenje ukinuti. Smatra da rješenje o prekidu postupka od 19. svibnja 2020. nije moglo postati pravomoćno jer je pogrešno dostavljeno stečajnoj upraviteljici, koja ne može zastupati pravnu osobu koja ne postoji, također ističe da nije bilo osnove donijeti pobijano rješenje.

Žalbe su osnovane.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba članaka 365. i 381. ZPP-a, u granicama žalbenih navoda te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud utvrđuje da pobijano rješenje nije pravilno i osnovano na zakonu.

Donošenjem pobijanog rješenja prvostupanjski je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 8. ZPP-a, jer je postupak nastavio, a onda i obustavio, u odnosu na osobu koja ne može biti stranka u postupku.

Naime, rješenjem prvostupanjskog suda od 19. svibnja 2020., odlučeno je o prekidu postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra (članak 212. točke 4. ZPP-a).

Prvostupanjski sud nije postupio pravilno i zakonito kada je po službenoj dužnosti donio pobijano rješenje, jer stranka u odnosu na koju je ranije određen prekid postupka brisanjem iz sudskog registra više ne postoji. To znači da je postupak mogao biti nastavljen i obustavljen samo prema stečajnoj masi tužitelja (a ne prema stečajnom dužniku koji više ne postoji).

Postupak je mogao biti nastavljen isključivo u odnosu na stečajnu masu, kojoj je, neovisno o upisu u sudski registar i dodjelu OIB-a, samim zakonom dan „ius standi in iudicio“ i ne postoji zakonom propisan rok u odredbi članka 289. stavka 5. SZ-a.

Stečajni zakon odredbom članka 289. propisuje pravila za naknadnu diobu i u okviru tog postupka propisuje izuzetak od pravila iz odredbe članka 77. stavka 1. ZPP-a, prema kojem stranka u parnici može biti samo fizička ili pravna osoba. U skladu s odredbom članka 77. stavka 2. ZPP-a („...posebnim propisima uređuje se tko može biti stranka u postupku osim fizičkih i pravnih osoba...“), odredbom članka 289. stavka 4. Stečajnog zakona stečajnoj masi je dana procesna ili stranačka sposobnost. U ime i za račun stečajne mase mogu se i nakon zaključenja stečajnog postupka nad dužnikom i njegovog brisanja iz sudskog registra, voditi sporovi radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi, ako Stečajnim zakonom nije drukčije određeno.

Dakle, nakon što je tužitelj brisan iz registra pravnih osoba nadležnog suda, on više ne može biti stranka u postupku, već to može biti samo njegova stečajna masa u ime i za račun koje bi parnica bila vođena, što je prvostupanjski sud propustio učiniti.

Budući da ne postoji zakonska prepreka da stečajni upravitelj zastupa stečajnu masu i nakon brisanja subjekta u sudskom registru nije osnovan žalbeni navod o pogrešnoj dostavi rješenja o prekidu postupka stečajnoj upraviteljici.

Ovaj sud naglašava da nisu osnovani žalbeni navodi o datumu utvrđenja pravomoćnosti, već sam datum pravomoćnosti rješenja.

Stoga je temeljem odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a riješeno kao u izreci.

Prvostupanjski će sud u ponovljenom postupku, uvažavajući upute iz ove odluke o oznaci tužitelja, donijeti pravilno i zakonito rješenje.

Zagreb, 10. prosinca 2020.

Sudac
Mirna Maržić

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

Poslovni broj: 21. P-234/98-52

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja MOLYDON d.d. u stečaju, Sesvete, Zagrebačka 63, OIB: 81454247654, protiv I. tuženice Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6, OIB: 25137779082, kojeg zastupa Hrvoje Petric, odvjetnik u Zagrebu, Marulićev trg 17 i II. tuženika CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, OIB: 32247795989, kojeg zastupa Nenad Cetinja, odvjetnik u Zagrebu, Horvaćanska cesta 17A/VII., radi utvrđenja ugovora ništetnim, dana 21. siječnja 2021.

riješio je

- I. Nastavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.
- II. Obustavlja se postupak u ovoj pravnoj stvari.

Obrazloženje

Predmetni postupak prekinut je uslijed brisanja tužitelja iz sudskog registra, 23. listopada 2019., čime je tužitelj izgubio svojstvo pravne osobe, odnosno prestao je postojati (čl. 212. t. 4. Zakona o parničnom postupku /Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, dalje u tekstu: ZPP/).

Prekid postupka utvrđen je rješenjem od 19. svibnja 2020., koje je postalo pravomoćno 28. svibnja 2020.

Odredbom čl. 44. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 70/2019., dalje u tekstu: ZID ZPP-a/19), koji je stupio na snagu 1. rujna 2019., izmijenjena je odredba čl. 215.b ZPP-a na način da se u stavku 2. određuje da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Navedena odredba primjenjuje se na sve postupke u tijeku u kojima do stupanja na snagu ZID ZPP-a/19 nije bilo doneseno pravomoćno rješenje o prekidu zbog razloga iz čl. 212. t. 4. ZPP-a, dakle, i na predmetni postupak (čl. 119. st. 2. ZID ZPP-a/19).

S obzirom da u roku od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu predmetnog postupka, dakle, do zaključno 28. kolovoza 2020., nije predloženo niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, niti se je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak (s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, s obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka), sud je rješenjem od 28. listopada 2020. istovremeno nastavio i obustavio predmetni postupak, naznačujući u uvodu rješenja kao stranke one osobe koje su to bile do prekida predmetnog postupka.

Povodom žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, rješenjem Pž-5160/20-2 od 10. prosinca 2020., ukinuo je navedeno prvostupanjsko rješenje i predmet vratio ovom sudu na ponovni postupak, u bitnom, uz obrazloženje da je pobijano rješenje o nastavku i obustavi postupka doneseno u odnosu na nepostojeću stranku – tužitelja Molydon d.d. u stečaju, za kojeg da je i sam prvostupanjski sud naveo da je brisan iz sudskog registra, čime da je prestao postojati, slijedom čega da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a, a da je rješenje trebalo biti doneseno u odnosu na stečajnu masu nekadašnjeg tužitelja, koja da egzistira bez obzira je li ista upisana kao takva u sudski registar te je li istoj dodijeljen OIB.

Ovaj sud se ne slaže, u potpunosti, s pravnim shvaćanjem drugostupanjskog suda.

Naime, suština odredbe čl. 215.b st. 2. ZPP-a je upravo u tome da se obustave oni parnični postupci u kojima je jedna od stranaka koja je pravna osoba izgubila stranačku sposobnost, jer je prestala postojati, a u kojima nije pravovremeno predložen nastavak prekinutog postupka u odnosu na pravnog sljednika te stranke, bilo iz razloga što pravni sljednik ne postoji, bilo iz razloga što je pravni sljednik propustio, namjerno ili nehotice, pravovremeno preuzeti vođenje postupka ili je protivna strana propustila predložiti sudu da pozove pravnog sljednika na preuzimanje postupka.

U tim slučajevima u uvodu rješenja kojim se nastavlja i istovremeno obustavlja parnični postupak sud ne smije kao stranku naznačiti eventualnog pravnog sljednika pravne osobe koja je prestala postojati, s obzirom da je upravo nepreuzimanje vođenja predmetnog postupka od strane pravnog sljednika razlog obustave tog postupka.

Nadalje, inzistiranjem da se u uvodu rješenja o nastavku i obustavi postupka kao stranka naznači pravni sljednik pravne osobe koja je prestala postojati onemogućila bi se primjena odredbe čl. 215.b st. 2. ZPP-a u svim onim slučajevima u kojima pravni sljednik ne postoji, a to su, primjerice, slučajevi kada je pravna osoba brisana, sukladno odredbi čl. 70. st. 1. t. 3. Zakona o sudskom registru (Narodne novine, broj: 1/1995., 57/1996., 1/1998., 30/1999., 45/1999., 54/2005., 40/2007., 91/2010., 90/2011., 148/2013., 93/2014., 110/2015., 40/2019.), zbog neudovoljavanja propisanoj obvezi objavljivanja godišnjih financijskih izvješća u razdoblju od 3 godine zaredom.

Odredbom čl. 354. st. 2. t. 8. ZPP-a određeno je da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka ako je u postupku kao tužitelj ili tuženik sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku.

U predmetnom parničnom postupku nije kao tužitelj sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, već je upravo iz razloga što se na strani tužitelja nalazi osoba koja ne može biti stranka u postupku postupak obustavljen, kao što to i nalaže imperativna odredba čl. 215.b st. 2. ZPP-a.

Valja napomenuti da je sud dužan po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka paziti da li osoba koja se pojavljuje kao stranka može biti stranka u postupku i ako utvrdi da ne može, a radi se o nedostatku koji se može otkloniti, pozvati će tužitelja da izvrši potrebne ispravke u tužbi u određenom roku, a ako taj rok bezuspješno protekne ili se radi o neotklonjivim nedostacima, sud će odbaciti tužbu (čl. 82. i 83. st. 1., 3. i 5. ZPP-a).

Dosljednom primjenom stajališta drugostupanjskog suda koje se sastoji u tome da u uvodu sudske odluke nikada kao stranka ne može biti naznačen subjekt bez pravne osobnosti bilo bi onemogućeno sudu odbaciti tužbu u gore navedenim situacijama, što je pravno nedopustivo.

Naime, razlog donošenja rješenja o odbačaju tužbe, u smislu odredbe čl. 83. st. 5. ZPP-a, kao i razlog donošenja rješenja o nastavku i obustavi postupka, u smislu čl. 215.b st. 2. ZPP-a, je upravo u tome što barem u jednoj procesnoj ulozi ne postoji subjekt koji ima stranačku sposobnost, što znači da ne može biti stranka u postupku.

Odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a prema kojoj će se postupak koji je prekinut, između ostalog, zbog toga što je prestala postojati stranka koja je pravna osoba (čl. 212. t. 4. ZPP-a), nastaviti kad pravni sljedbenici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine, nema veze s noveliranom odredbom čl. 215.b ZPP-a.

Nevezano za činjenicu da je zakonodavac očito propustio izvršiti odgovarajuće izmjene u odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir noveliranu odredbu čl. 215.b ZPP-a, jasno je da je u odredbi čl. 215.b st. 2. ZPP-a propisano da sud će postupak koji je prekinut zbog razloga navedenog u čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka.

Dakle, temelj donošenja rješenja o nastavku (i obustavi) postupka u ovom predmetu nije odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a, već odredba čl. 215.b st. 2. ZPP-a odnosno činjenica da nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika u zakonom propisanom prekluzivnom roku pa ako nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika i upravo iz tog razloga se po službenoj dužnosti nastavlja, ali i obustavlja predmetni postupak, onda sud nikakvog pravnog sljednika ne može navesti kao stranku u uvodu takvog rješenja, s obzirom da bi tek tada to rješenje bilo kontradiktorno.

S obzirom da je rješenje o prekidu postupka zbog prestanka postojanja tužitelja kao pravne osobe postalo pravomoćno 28. svibnja 2020., to je rok od 3 mjeseca za preuzimanje predmetnog postupka od strane pravnog sljednika tužitelja (stečajne mase iz Molydon d.d. u

stečaju) odnosno za predlaganje od strane bilo kojeg od tuženika da sud pozove njegova pravnog sljednika na preuzimanje postupka tekao do zaključno 28. kolovoza 2020.

Valja napomenuti da su zastupnici svih stranaka (punomoćnici I. i II. tuženika te stečajna upraviteljica tužitelja) primili rješenje o prekidu postupka 19. svibnja 2020., pri čemu se ističe da stečajni upravitelj zastupa stečajnu masu stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka (čl. 89. st. 1. t. 13. Stečajnog zakona /Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017./), slijedom čega je njemu, kao zastupniku po zakonu pravnog sljednika tužitelja, to rješenje i dostavljeno.

Prema odredbi čl. 215.b st. 5. ZPP-a, rješenje o obustavi postupka zbog toga što je pravna osoba prestala postojati dostavit će se protivnoj stranci i njezinom pravnom sljedniku nakon što on bude utvrđen, a ako pravna osoba nema pravnoga sljednika, sud će, na prijedlog protivne stranke ili po službenoj dužnosti, rješenje o obustavi postupka dostaviti državnom odvjetništvu.

U konkretnom slučaju tužitelj, Molydon d.d. u stečaju, koji je brisanjem iz sudskog registra prestao postojati, uslijed zaključenja stečajnog postupka, ima pravnog sljednika i to je njegova stečajna masa, samo što ista ne sudjeluje u ovoj parnici kao stranka, budući da ista nije preuzela predmetnu parnicu, slijedom čega su i rješenje o prekidu i rješenje o nastavku i obustavi postupka dostavljani stečajnoj upraviteljici stečajne mase društva Molydon d.d. u stečaju, Biserki Šmit – Sabolić.

Također, valja istaknuti da potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postoje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok.

Stoga su navodi I. tuženika da bez izdavanja potvrde pravomoćnosti rješenja o prekidu nije mogao znati kada je isto postalo pravomoćno te da mu se prekluzivni rok od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu ima računati od dana kada je sud izdao potvrdu pravomoćnosti navedenog rješenja, što je bilo 7. rujna 2020., potpuno neosnovani, a njegov prijedlog za pozivanje stečajne mase tužitelja, kao njegovog pravnog sljednika, da preuzme predmetni postupak, od 5. studenog 2020., nepravovremen.

Kako do 28. kolovoza 2020. stečajna masa iza brisanog tužitelja nije preuzela predmetnu parnicu, niti je do tog datuma bilo koji od tuženika predložio sudu da pozove stečajnu masu tužitelja, to su se ispunile zakonske pretpostavke za donošenje rješenja o nastavku i istovremenoj obustavi predmetnog postupka.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 21. siječnja 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja, koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

Hrvoje Petric

Anita Piližota Petric

Tel : (01) 4854-514, 4854-427

Faks: (01) 4828-620

Hrvoje Petric: GSM: 091/ 4854-514

Anita Piližota Petric GSM: 091/ 5209-106

Z A G R E B

Marulićev trg 17

E-mail: hrvoje@petric.t-com.hr

E-mail: anitap@petric.t-com.hr

Zagreb, 27. siječnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Tužitelj: MOLYDON d.d. u stečaju, OIB: 81454247654, Sesvete, Zagrebačka 63,
zastupan po stečajnoj upraviteljici Biserki Šmit-Sabolić,

Tuženi: I. Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. u stečaju, OIB: 25137779082, Zagreb,
Zorkovačka 6, zastupan po pdvjetniku Hrvoju Petricu,
II. CROATIA BANKA d.d, OIB: 32247795989, Zagreb, R.F.Mihanovića 9,
zastupan po odvjetniku Nenadu Cetinji.

ŽALBA I.TUŽENIKA

protiv rješenja posl.broj **P-234/1998** od 21. siječnja 2021.

Protiv uvodno označenog rješenja I.tuženik u otvorenom zakonskom roku podnosi ovu žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, odnosno pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te predlaže da Visoki trgovački sud RH pobijano rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e :

pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je u točki I. odredio nastavak postupka gornje oznake, a u točki II. istoga obustavio je predmetni postupak.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud poziva se na odredbu članka 215.b ZPP koja je izmijenjena odredbom čl.44. ZID ZPP (NN 70/19), navodeći kako se stavkom 2.cit. odredbe propisuje da će sud postupak, koji je prekinut iz razloga propisanih čl.212.st.4. ZPP (prestanak postojanja pravne osobe), nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu.

Nadalje, prvostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi :

- da u roku od tri mjeseca računajući od dana 28. svibnja 2020.godine kao dana pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020.godine, dakle do dana 28. kolovoza 2020.godine, nitko od stranaka nije predložio niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, a niti je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak, s napomenom da bi u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja mogla biti isključivo stečajna masa, obzirom da je tužitelj brisan iz sudskog registra uslijed zaključenja stečajnog postupka,
- da je suština odredbe čl. 215.b st. 2. ZPP upravo u tome da se nastave i istovremeno obustave oni parnični postupci u kojima je jedna od stranaka koja je pravna osoba izgubila stranačku sposobnost, jer je prestala postojati, a u kojima nije pravovremeno predložen nastavak prekinutog postupka u odnosu na pravnog sljednika te stranke, smatrajući da sud ne smije kao stranku naznačiti eventualnog pravnog sljednika pravne osobe koja je prestala postojati, s obzirom da je upravo nepreuzimanje vođenja predmetnog postupka od strane pravnog sljednika razlog obustave tog postupka,
- da odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a prema kojoj će se postupak koji je prekinut, između ostalog, zbog toga što je prestala postojati stranka koja je pravna osoba (čl. 212. t. 4. ZPP-a), nastaviti kad pravni sljedbenici pravne osobe preuzmu postupak ili kad ih sud na prijedlog protivne strane ili po službenoj dužnosti pozove da to učine, nema veze s noveliranim odredbom čl. 215.b ZPP-a,
- da je zakonodavac očito propustio izvršiti odgovarajuće izmjene u odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir noveliranu odredbu čl. 215.b ZPP-a, ali da je jasno kako je u odredbi čl. 215.b st. 2. ZPP-a propisano da će sud postupak koji je prekinut zbog razloga navedenog u čl. 212. t. 4. ZPP-a (prestanak postojanja pravne osobe) nastaviti i istodobno obustaviti ako pravni sljednik pravne osobe ne preuzme postupak ili protivna strana ne predloži da ga sud pozove da to učini u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu postupka; dakle, da temelj donošenja rješenja o nastavku (i obustavi) postupka u ovom predmetu nije odredba čl. 215. st. 1. ZPP-a, već odredba čl. 215.b st. 2. ZPP-a odnosno činjenica da nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika u zakonom propisanom prekluzivnom roku pa ako nije bilo preuzimanja postupka od strane pravnog sljednika i upravo iz tog razloga se po službenoj dužnosti nastavlja, ali i obustavlja predmetni postupak, te da sud nikakvog pravnog sljednika ne može navesti kao stranku u uvodu takvog rješenja, s obzirom da bi tek tada to rješenje bilo kontradiktorno,
- da stečajni upravitelj zastupa stečajnu masu stečajnog dužnika i nakon zaključenja stečajnog postupka (čl. 89. st. 1. t. 13. Stečajnog zakona /Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017./), slijedom čega je njemu, kao zastupniku po zakonu pravnog sljednika tužitelja, to rješenje i dostavljeno,
- da će se, prema odredbi čl. 215.b st. 5. ZPP-a, rješenje o obustavi postupka zbog toga što je pravna osoba prestala postojati dostaviti protivnoj stranci i njezinom pravnom sljedniku nakon što on bude utvrđen, a ako pravna osoba nema pravnoga sljednika, da će sud, na prijedlog protivne stranke ili po službenoj dužnosti, rješenje o obustavi postupka dostaviti državnom odvjetništvu; u konkretnom slučaju da tužitelj, Molydon d.d. u stečaju, koji je

brisanjem iz sudskog registra prestao postojati, uslijed zaključenja stečajnog postupka, ima pravnog sljednika i to je njegova stečajna masa, samo što ista ne sudjeluje u ovoj parnici kao stranka, budući da ista nije preuzela predmetnu parnicu, slijedom čega su i rješenje o prekidu i rješenje o nastavku i obustavi postupka dostavljani stečajnoj upraviteljici stečajne mase društva Molydon d.d. u stečaju, Biserki Šmit – Sabolić,

- da potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok.; stoga da su navodi I. tuženika da bez izdavanja potvrde pravomoćnosti rješenja o prekidu nije mogao znati kada je isto postalo pravomoćno, te da mu se prekluzivni rok od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu ima računati od dana kada je sud izdao potvrdu pravomoćnosti navedenog rješenja, što je bilo 7. rujna 2020., potpuno neosnovani, a da je njegov prijedlog za pozivanje stečajne mase tužitelja, kao njegovog pravnog sljednika, da preuzme predmetni postupak, od 5. studenog 2020., nepravovremen.

I. tuženik pobija predmetno rješenje iz razloga kako slijedi:

1. Kao što je I. tuženik istaknuo još u svojoj žalbi od 4. studenog 2020, pravni sljednik tužitelja može biti samo stečajna masa, jer u situaciji kada je tužitelj brisan iz sudskog registra, tužitelj (MOLYON d.d. u stečaju) više ne može biti stranka u postupku, već se umjesto njega pojavljuje njegova stečajna masa koju zastupa stečajni upravitelj.

Isto tako, u obrazloženju pobijanog rješenja, u zadnjem ulomku, prvostupanjski sud s razlogom napominje da u konkretnom slučaju pravni sljednik tužitelja može biti isključivo stečajna masa, obzirom da je tužitelj uslijed zaključenja stečajnog postupka brisan iz registra.

No unatoč tom i takvom (ispravnom) shvaćanju prvostupanjskog suda o tome tko može biti pravni sljednik tužitelja, te usprkos činjenici da pravni sljednik tužitelja u konkretnom slučaju ne postoji, sud donosi pobijano rješenje, pozivom na noveliranu odredbu čl.215.b ZPP, s obrazloženjem da nitko od stranaka nije u roku od tri mjeseca od pravomoćnosti, točnije do 28. kolovoza 2020., predložio niti pozivanje pravnog sljednika tužitelja na preuzimanje predmetnog postupka, a niti je sam pravni sljednik tužitelja javio da preuzima predmetni postupak. Pritom prvostupanjski sud kao tužitelja naznačuje nepostojeću pravnu osobu (trgovačko društvo MOLYDON d.d. u stečaju koje je prestalo postojati zbog brisanja iz registra), ispuštajući iz vida činjenicu da tužiteljevog pravnog sljednika nema, jer je izostao upis stečajne mase iza tužitelja u sudski registar.

Da bi, nakon prekida ovog parničnog postupka zbog brisanja tužitelja iz sudskog registra, stečajnom upravitelju moglo biti dostavljeno rješenje o nastavku (i obustavi) postupka, tj. da bi stečajni upravitelj tužitelja mogao preuzeti ovaj parnični postupak iza tužitelja, odnosno da bi tuženi u ovom postupku mogli predložiti sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika preuzeti ovaj parnični postupak, bilo je dakle potrebno da postoji pravni sljednik tužitelja, a što znači da se stečajna masa upiše u sudski registar i dobije svoj OIB, što se u ovom slučaju nije desilo.

No da bi stečajna masa egzistirala u procesnom smislu, odnosno da bi imala parničnu (stranačku) sposobnost, nužno je da sukladno odredbi čl.438. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17) koji se slijedom odredbe članka 441. st.2. cit.Zakona primijenjuje i na stečajne postupke u tijeku (pa tako i na stečajni postupak nad tužiteljem, koji je bio vođen po ranijem Stečajnom zakonu) stečajna masa bude upisana u sudski registar i dobije novi OIB (dakle, stečajna masa iza trgovačkog društva u stečaju nad kojim je obustavljen/zaključen stečajni postupak ima različit OIB od tog brisanog trgovačkog društva).

U konkretnom slučaju, stečajni upravitelj tužitelja, nakon što je tužitelj zbog zaključenja stečajnog postupka brisan iz registra dana 23. listopada 2019. temeljem registarskog rješenja prvostupanjskog suda posl.broj Tt-19/33551-1 od 3. listopada 2019, nije zatražio nastavak stečaja nad stečajnom masom, niti je izvršio upis stečajne mase u sudski registar.

U situaciji kada nema pravnog sljednika tužitelja (stečajne mase upisane u registar), stečajni upravitelj tužitelja, kao nepostojeće stranke koja je brisanjem iz sudskog registra prestala postojati, nije mogao preuzeti ovaj postupak, bilo temeljem svoje izjave, bilo na prijedlog tuženih sudu da pozove tužiteljevog pravnog sljednika preuzeti predmetni parnični postupak, jer tužitelj (MOLYDON d.d. u stečaju) nakon brisanja iz registra više ne postoji, a ne postoji niti njegov pravni sljednik, obzirom da nije došlo do upisa stečajne mase u sudski registar.

Iz svih navedenih razloga prvostupanjski sud je donošenjem pobijanog rješenja počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno primijenivši odredbe čl.82.ZPP, odnosno čl.215.st.1. i čl.215b st.2. ZPP, a ta povreda je imala utjecaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Uz to, prvostupanjski sud je donošenjem pobijanog rješenja počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba postupka opisanu u čl.354.st.2.točka 8.ZPP, jer je u ovome postupku, odnosno u fazi postupka nakon donošenja rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020.godine, kao tužitelj sudjelovala osoba koja ne može biti stranka u postupku, konkretno, kao tužitelj je naznačeno trgovačko društvo MOLYDON d.d. u stečaju, koje je brisanjem iz sudskog registra prestalo postojati i stoga nakon toga nije moglo biti strankom u postupku, već je to mogla biti jedino stečajna masa iza tog društva, koja, kako je ranije rečeno, nije upisana u sudski registar.

2. I.tuženik u ovoj žalbi ukazuje na sadržaj odredbe čl.215.st.1.ZPP, prema kojoj će se postupak koji je prekinut iz razloga navedenog u čl.212.toč.4.ZPP (kad stranka kao pravna osoba prestane postojati), nastaviti kada pravni sljednik pravne osobe preuzme postupak ili ga sud na prijedlog protivne strane odn. ex offo pozove da to učini.

Iz toga proizlazi kako je odredba čl.215.b. stavak 2.ZPP u očitoj koliziji sa odredbom čl.215.st.1.ZPP, te je nedvojbeno kako je pri donošenju novele ZPP, točnije članka 44. ZID ZPP (NN 70/19), počinjen propust od strane zakonodavca koji je stvorio određeni stupanj pravne nesigurnosti sudionika parničnog postupka, upravo zbog neusklađenosti odredaba čl.215.b.st.2. i čl.215.st.1.ZPP.

Ovaj propust zakonodavca ispravno je uočio i prvostupanjski sud, ustvrdivši u obrazloženju pobijanog rješenja kako je zakonodavac očito propustio izvršiti odgovarajuće izmjene u odredbi čl. 215. st. 1. ZPP-a uzimajući u obzir noveliranu odredbu čl. 215.b ZPP-a.

Unatoč tome, prvostupanjski sud donio je pobijano rješenje pozivom na odredbu 215.b.st.2. ZPP.

Nadalje, prvostupanjski sud navodi kako potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, s obzirom da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, a koji je zakonom propisani prekluzivni rok; stoga da su potpuno neosnovani navodi I. tuženika da bez izdavanja potvrde pravomoćnosti rješenja o prekidu nije mogao znati kada je isto postalo pravomoćno, te da mu se prekluzivni rok od 3 mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu ima računati od dana kada je sud izdao potvrdu pravomoćnosti navedenog rješenja, što je bilo 7. rujna 2020., potpuno neosnovani, a da je njegov prijedlog od 5. studenog 2020. za pozivanje stečajne mase tužitelja, kao njegovog pravnog sljednika, da preuzme predmetni postupak, nepravovremen.

U odnosu na utvrđenja prvostupanjskog suda glede potvrde pravomoćnosti, I.tuženik ističe u žalbi kako slijedi:

pravilno prvostupanjski sud navodi kako potvrda suda o pravomoćnosti neke sudske odluke ima deklaratorni, a ne konstitutivni karakter, a s obzirom da sudska odluka postaje pravomoćna protekom roka za žalbu.

Međutim, u situaciji kada se na datum pravomoćnosti nadovezuju određeni zakonom ustanovljeni pravni instituti, kao što je u konkretnom slučaju mogućnost parničnih stranaka da u roku tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu, kako je propisano odredbom čl.215.b.st.2.ZPP, pravni sljednik pravne osobe preuzme postupak ili da u istom roku protivna strana predloži sudu pozvati drugu stranu da to učini, prvostupanjski sud morao je povesti računa o tome da ažurno i na vrijeme iskaže pravomoćnost rješenja o utvrđenju prekida u ovoj pravnoj stvari od 19. svibnja 2020. i na taj način omogućiti strankama da podatak o pravomoćnosti predmetnog rješenja saznaju i utvrde pukim uvidom u javno dostupne internet servise (e-predmet, e-komunikacija) i da onda, ovisno o svojoj volji, poduzmu procesne dispozicije u za to predviđenom roku (konkretno, da u roku tri mjeseca od pravomoćnosti rješenja o prekidu stave prijedlog za nastavak postupka, ako to žele).

I.tuženik drži da je suvišno isticati važnost i ulogu službenih, javnih podataka glede sudskih parničnih postupaka, dostupnih na za to predviđenim web servisima kao što je e-predmet i e-komunikacija. Pritom ti podaci moraju biti ne samo istiniti odn. točni, nego njihovo objavljivanje nužno mora biti ažurno odn. pravovremeno. Ukoliko izostane bilo jedno bilo drugo, gubi se smisao i svrha tih i takvih servisa. Ako stranke ne mogu imati povjerenja u javne službene servise, onda čemu uopće služi objavljivanje tih podataka na web servisima e-spis i e-komunikacija, odnosno koja je uopće svrha tih servisa?

Uloga i značaj podataka i informacija o sudskim predmetima, njihova javna dostupnost, odnosno istinitost i točnost, kao i ažurnost i pravovremenost tih podataka i informacija, dobivaju na posebnoj važnosti upravo u izvanrednim situacijama i okolnostima kakve su zadesile Zagreb tijekom 2020.godine, a to su potres i pandemija korone. U tim i takvim okolnostima (zgrada u Petrinjskoj 8 oštećena je od potresa), strankama je tijekom proljeća i ljeta 2020.godine pristup prvostupanjskom sudu bio onemogućen odnosno znatno otežan, velik broj sudaca razmješten je na druge lokacije, telefonski se nisu mogle dobiti informacije o spisima jer telefonske veze nisu radile odnosno nije bilo moguće uspostaviti telefonski kontakt sa uređujućim sucima, prijem sudaca na prvostupanjskom sudu svakoga ponedjeljka ukinut je itd. itd, a sve ovo su općepoznate (notorne) činjenice, pa ih I.tuženi niti ne treba dokazivati.

No što je u konkretnom slučaju, u takvim okolnostima, napravio prvostupanjski sud po pitanju objave pravomoćnosti rješenja prekidu od 19. svibnja 2020.godine, koje je postalo pravomoćno dana 28. svibnja 2020.godine? Pravomoćnost tog rješenja, na koju se nadovezuje zakonsko pravo i mogućnost parničnih stranaka da u roku tri mjeseca traže nastavak postupka, prvostupanjski sud je iskazao tek dana 9. rujna 2020.godine (!), dakle skoro 3,5 mjeseca od datuma pravomoćnosti, a to znači skoro 15 dana nakon što je protekao rok za podnošenje prijedloga za nastavak ovog postupka.

Na taj način, neažurnim i neshvatljivo sporim postupanjem prvostupanjskog suda u pogledu navedenoga, parnične stranke u ovome postupku su ostale uskraćene za pravodobnu informaciju odn. podatak o datumu pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020., jer su za pravomoćnost tog rješenja saznale tek nakon što je proteklo tri mjeseca od nastupanja pravomoćnosti, a što je rezultiralo time da su stranke izgubile mogućnost staviti pravodobni prijedlog za nastavak postupka.

Dakle, pored gore istaknutog propusta zakonodavca pri donošenju novelirane odredbe čl.215.b.st.2.ZPP koji se ogleda u koliziji navedene odredbe sa sadržajem odredbe čl.215.st.1.ZPP, došlo je u ovom konkretnom slučaju i do očitog propusta prvostupanjskog suda u vidu neažurnog iskazivanja i objavljivanja pravomoćnosti rješenja o prekidu od 19. svibnja 2020., što je pak rezultiralo nemogućnošću parničnih stranaka u ovome postupku da pravovremeno podnesu prijedlog za nastavak.

Svi opisani propusti, a posebno navedeni propust prvostupanjskog suda, doveli su do povrede ustavnog prava tuženih na pravično i pošteno suđenje od strane neovisnog i nepristranog suda u ovome postupku, zajamčenog člankom 29. st.1. Ustava Republike Hrvatske, kao i člankom 6. stavak 1. EU konvencije o ljudskim pravima odnosno članka 2-4. njezinog Protokola 7. Točnije, ovakvim neažurnim i debelo zakašnjelim postupanjem prvostupanjskog suda glede objavljivanja potvrde pravomoćnosti, koje je rezultiralo prekluzijom na strani tuženih, tuženima je povrijeđeno pravo na pristup sudu, a samim time i pravo zajamčeno gore navedenim odredbama Ustava RH i EU konvencije.

U presudi ESLJP „Gashi protiv Hrvatske“, zahtjev. br. 32457/07, od 13. prosinca 2007. navedena su načela navedenog suda, koja vrijede i za pravni poredak Republike Hrvatske, u smislu da bi pogreške ili propusti državnih tijela trebale ići u korist pogođenih osoba, osobito ako se time ne dovodi u pitanje kakav drugi suprotstavljeni privatni interes; drugim riječima, rizik svake greške odnosno propusta što ga napravi državno tijelo trebala bi snositi država, a propusti se ne smiju ispravljati na štetu dotičnog građanina (isto tako stajalište izraženo je, mutatis mutandis, i u presudi ESLJP „Radchikov protiv Rusije“, br. 65582/01, str. 50., od 24. svibnja 2007., odnosno „Trgo protiv Hrvatske“, br.35298/04 od 11. lipnja 2009.). U konkretnom slučaju došlo je do povrede navedenih načela. Žalbi se prilažu presude ESLJP „Gashi protiv Hrvatske“, zahtjev. br. 32457/07, od 13. prosinca 2007. i „Trgo protiv Hrvatske“, br.35298/04 od 11. lipnja 2009.).

Polazeći od sve gore navedenoga, I.tuženik ističe da je prvostupanjski sud trebao usvojiti I.tuženikov prijedlog za nastavak ovog parničnog postupka što ga je I.tuženik podnio dana 4. studenog 2020.godine, odnosno da nije bilo mjesta odluci u obustavi postupka iz točke II.pobijanog rješenja. Slijedom navedenoga, I.tuženik, kao u petitu ove žalbe

p r e d l a ž e

- da drugostupanjski sud povodom ove žalbe ukine u cjelosti osporeno rješenje od 21. siječnja 2021.godine. i predmet vrati na ponovni postupak, a

p o d r e d n o

- da drugostupanjski sud ukine točku II. pobijanog rješenja kojim se obustavlja postupak u ovoj pravnoj stvari i predmet vrati na ponovni postupak.

I.tuženik, zastupan po:

Odvjetnik Goran Božić,
HR 10 000 ZAGREB, Trg bana Josipa Jelačića 3
Tel. ++385/1/4833-832, Telefax ++385/1/4835-159
E-mail: info@odvjetnik-bozic.hr

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

U Zagrebu, 04.04.2018.g./mm

Poslovni broj P-2717/12

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Trg Nikole Šubića Zrinskog 3
10000 Zagreb

04-04-2018

poštom — neposredno
u..... primj. priloga
pristojba

Putem
TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

TUŽITELJICA: SANJA ARTUKOVIĆ, iz Zagreba, Trg Republike Hrvatske 1,
OIB: 09902754372, zast.po :

ODVJETNIK
GORAN BOŽIĆ
ZAGREB, Trg bana Josipa Jelačića 3
tel.: 01/4833-832, fax.: 01/4835-159

TUŽENIK: STEČAJNA MASA PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovačka 6,
OIB: 25137779082

REVIZIJA

TUŽITELJICE protiv
Presude Visokog trgovačkog suda
Republike Hrvatske od 06.02.2018.g.,
poslovni broj Pž-6728/15

X4

I U otvorenom zakonskom roku protiv Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 06.02.2018.g., poslovni broj Pž-6728/15, tužiteljica ulaže ovu reviziju temeljem članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91 do 89/14 – dalje: ZPP), iz svih zakonom predviđenih razloga.

Pobijanom Presudom preinačuje se Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 12.02.2015.g., poslovni broj P-2717/2012, i odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan te se nalaže tužiteljici da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od kn 23.800,00.

Tužiteljica smatra da je presuda drugostupanjskog suda neosnovana i istu pobija u cijelosti.

II Iz obrazloženja pobijane Presude proizlazi da drugostupanjski sud nije prihvatio utvrđenje prvostupanjskog suda da bi u konkretnom slučaju izjave o prijeboju tuženika predstavljale nedopušteno raspolaganje stranke u smislu odredbe članka 3. stavak 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, dalje: ZPP).

Naime, drugostupanjski sud drži da: *"protivno shvaćanju prvostupanjskog suda nedopuštena raspolaganja odnose se na postupanje stranaka u postupku, a ne prije postupka"*.

Prema tome pitanje primjene prava u konkretnom slučaju odnosilo bi se na interpretaciju članka 3. stavak 3. ZPP-a, odnosno primjenjuje li se navedena odredba također i na postupanja stranaka koja su se dogodila prije pokretanja parničnog postupka, ili samo na ona postupanja stranaka koja su poduzeta u okviru samog parničnog postupka?

Odgovor na ovo pitanje je izuzetno važan radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njenoj primjeni i ovime se ističe da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odnosu na ovo pitanje već zauzeo svoj stav, a zaključci iz obrazloženja pobijane Presude su protivni od ranije zauzetom stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Naime, neprihvatljiv je pravni stav drugostupanjskoga suda zauzet u interpretaciji odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a jer je isti protivan pravnom shvaćanju koje je u interpretaciji navedene odredbe Vrhovni sud Republike Hrvatske već zauzeo u Rješenju od dana 15.12.2015.g., poslovni broj Rev 1908/11.

U toj odluci, koja je donesena u odnosu na parnični postupak radi poništenja sudske nagodbe i to zbog činjenice da se navedenom nagodbom raspolagalo tudom nekretninom, odnosno nije se tijekom postupka isticala činjenica da predmetna nekretnina vjerojatno predstavlja šumsko zemljište kojim je zabranjeno raspolagati sukladno Zakonu o šumama („Narodne novine“, br. 140/05, 82/06, 129/08, 80/10, 124/10, 25/12, 68/12, 148/13 i 94/14, u daljnjem tekstu: ZŠ), usvojena je revizija tužitelja te je Revizijski sud istaknuo da: "Slijedom toga, zbog pogrešnog pravnog pristupa nižestupanjski sudovi su propustili utvrditi - je li nekretnina koja je bila predmetom sudske nagodbe i za koju su zaključili da je tuda, dakle, da nije u vlasništvu niti jedne od stranaka iz parnice u kojoj je sklopljena nagodba, šuma ili šumsko zemljište u državnom vlasništvu. **Navedena okolnost je, kao prethodno pitanje, od odlučnog značenja za pravilnu odluku o tužbenom zahtjevu budući bi raspolaganje takvom nekretninom bilo u suprotnosti s prisilnim propisima (članak 3. stavak 3. ZPP)."**!!!

Dakle, u konkretnom slučaju Vrhovni sud RH je nedvosmisleno utvrdio da se nedopuštenim raspolaganjima stranaka u smislu odredbe članak 3. stavka 3. ZPP-a imaju smatrati i ona raspolaganja koja su stranke poduzele prije iniciranja samog parničnog postupka, što je i logično, imajući u vidu da pojedina stranka upravo raspolaganjima prije iniciranja parničnog

postupka za sebe može steći bolju početnu poziciju od druge stranke tog postupka, te time posljedično tu drugu stranku dovesti u takvu situaciju da zbog nemoralnog i nezakonitog postupanja poduzetog prije samog iniciranja postupka izgubi spor, a što se je tužiteljici iz ovog postupka i dogodilo!

Dokaz: - Rješenje Vrhovnog suda RH od dana 15.12.2015.g., poslovni broj Rev 1908/11

III Drugostupanjski sud je utvrdio pogrešnim stajalište zauzeto u prvostupanjskoj odluci (koja je bila povoljna za tužiteljicu) da se u konkretnom slučaju upravo zbog primjene članka 3. stavka 3. ZPP-a ne može raspolaganjima tuženika, odnosno izjavi o prijeboju tuženika od dana 03.12.2010. pružiti pravna zaštita. Naime, iako je u konkretnom slučaju plaćanje prijebojem bilo zabranjeno samo dužniku tužiteljice, društvu MOLYDON d.d., a ovdje tuženik je znao za blokadu računa tog dužnika i za spor koji tužiteljica vodi protiv istog, svoje je odnose s navedenim društvom regulirao na nedopušteni način, iako time za sebe nije postigao apsolutno ništa jer se ne radi o pravnom entitetu koji je imao bilo kakvu imovinu ili bilo kakve obveze nego se je radilo o stečajnoj masi i sve radnje je poduzeo motiviran onemogućavanjem tužiteljice u naplati vlastite tražbine.

Pravno i logički je neprihvatljivo da se u konkretnom slučaju, u kojem je tužiteljica ishodila privremenu mjeru radi osiguranja svoje tražbine prema društvu MOLYDON d.d. kao njezinom dužniku, isključi primjena članka 3. stavka 3. ZPP-a u odnosu na postupanje društva MOLYDON d.d. i tuženika koji su svojim nedopuštenim raspolaganjem, odnosno međusobnim prebijanjem tražbine i to izjavama o prijeboju danim nakon što je tužiteljica ishodila privremenu mjeru u odnosu na društvo MOLYDON d.d., jednostavno prijebojem zaobišli privremenu mjeru, a sve kako bi se izbjeglo da ovdje tuženik tražbinu umjesto društvu MOLYDON d.d. ispuni tužiteljici.

Ograničavanjem dosega odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a isključivo na sam parnični postupak, a čime se omogućuje da se pruži pravna zaštita pravnim raspolaganjima stranaka protivnim prisilnim propisima i pravilima javnog morala, bitno se sužava doseg navedene odredbe i istoj se zapravo oduzima smisao jer ju se na navedeni način vrlo jednostavno može zaobići prije eventualnog pokretanja parničnog postupka i onda se nakon toga takvom postupanju, a koje bi bilo nedopušteno da je poduzeto tijekom parničnog postupka, pruža pravna zaštita.

Pravna zaštita u takvom slučaju dovodi do rezultata protivnih prisilnim propisima i pravilima javnog morala, a to je upravo ono što je zakonodavac želio izbjeći unoseći takvu odredbu na sam početak ZPP i određujući ju temeljnim načelom.

IV Kao što je naprijed navedeno, u navedenom slučaju Revizijski sud je jasno zauzeo stav da se članak 3. stavak 3. ZPP-a primjenjuje ne samo u odnosu na raspolaganja koja stranke poduzmu tijekom parničnog postupka nego također i u odnosu na raspolaganja koja se poduzimaju prije i prethode parničnom postupku, a protivno shvaćanju drugostupanjskog suda iz pobijane Presude prema kojem se bez ikakvog valjanog obrazloženja primjena članka 3. stavka 3. ZPP-a ograničava isključivo na trajanje samog parničnog postupka. **Primjena članka 3. stavka 3. ZPP-a čak štoviše predstavlja prethodno pitanje koje je parnični sud dužan riješiti prije nego što odlučuje o glavnoj stvari.**

Upravo je naprijed navedena činjenica primjene članka 3. stavka 3. ZPP-a relevantna i predstavlja pravno pitanje koje je nužno riješiti kako bi se izbjegla arbitarnost prilikom

donošenja sudskih odluka i kako bi se izbjegla pravna nesigurnost. Odgovor na pitanje koje je tužiteljica postavila u ovoj reviziji: "primjenjuje li se odredba članka 3. stavka 3. ZPP-a također i na postupanja stranaka koja su se dogodila prije pokretanja parničnog postupka, ili samo na ona postupanja stranaka koja su poduzeta u okviru samog parničnog postupka?" ključno je radi zaštite prava i pravnih interesa pojedinaca koji bi mogli biti ugroženi raspolaganjima protivnima moralu i prisilnim propisima, a koja postupanja su poduzeta prije iniciranja samog parničnog postupka, a kako bi se stekla početna prednost u tom istom postupku.

Interpretacijom odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a i ograničavanjem njezine primjene na način kakav je ponudio drugostupanjski sud u pobijanoj Presudi otvara se ogromna pravna praznina u kojoj ne postoji odgovarajuća pravna zaštita prava pojedinaca, a što je nužno otkloniti odgovarajućom interpretacijom od strane Revizijskog suda u što kraćem roku kako bi se otklonila pravna nesigurnost i pojedincima pružila odgovarajuća pravna zaštita.

V Sam doseg pravne zaštite u konkretnom slučaju je ograničen također i pravnim shvaćanjem drugostupanjskog suda u smislu primjene članka 322. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, dalje: ZOO). Prema navedenom pravnom shvaćanju nije moguće zahtijevati utvrđivanje ništetnosti izjave o prijeboju jer izjava o prijeboju nije pravo niti pravni odnos.

Međutim, u konkretnom slučaju drugostupanjski sud je u potpunosti zanemario odredbu članka 2. ZOO prema kojoj sudionici u prometu obvezne odnose ne mogu uređivati protivno Ustavu RH, prisilnim propisima i moralu društva.

Iako prijeboj nije ugovor niti pravni odnos već se u konkretnom slučaju radi o načinu ispunjenja obveza, načini prestanka obveza obuhvaćeni su također odredbom članka 2. ZOO jer isti nesporno predstavljaju način i oblik uređivanja obveznopравnih odnosa.

Pojam uređivanja obveznopравnih odnosa obuhvaća sve elemente obveznopравnih odnosa, pa slijedom iznesenog između ostalog obuhvaća i način prestanka obveza u obveznopравnim odnosima. Posebno je bitno istaknuti da bi jednostavno isključivanje načina prestanka obveza iz dosega odredbe članka 2. ZOO-a dovelo do situacije u kojoj bi se otvorio širok prostor protupравnom djelovanju koje, prema ovakvom shvaćanju kakvo je u pobijanoj Presudi prezentirao drugostupanjski sud (i bez obzira na to što je zakonom zabranjeno) ne bi bilo ništetno. Navedeno pravno shvaćanje dovelo bi do apsurdne situacije prema kojoj bi teoretski neko ponašanje pravnim propisima označeno kažnjivim djelom u okviru obveznopравnog odnosa bilo dopušteno.

Prema tome, nemoguće je i nedopustivo jednostavno izuzeti iz primjene članak 2. ZOO-a kao jedno od temeljnih načela koje se odnosi na sve obveznopравne odnose i njihove sastavne dijelove, pa slijedom iznesenog i na način prestanka obveze.

Imajući u vidu naprijed navedeno postavlja se pitanje, odnosi li se odredba članka 2. ZOO-a i na načine prestanka obveza kao što je prijeboj?

VI Tuženik tražbinu prema društvu MOLYDON d.d. nije mogao prebiti zbog činjenice da je Općinski sud u Zagrebu Rješenjem o privremenoj mjeri od dana 14.06.2007.g., poslovni broj P-3047/06, zabranio raspolaganje tražbinom koja je bila predmet izjava o prijeboju.

Tužiteljica ponovno ukazuje na odredbu članka 201. ZOO-a kojom je određeno da dužnik (ovdje tuženik) ne može obaviti prijeboj ako je njegova tražbina dospjela tek pošto je netko treći (ovdje tužiteljica) stavio zabranu na vjerovnikovu (društvo MOLYDON d.d.) tražbinu prema njemu.

S obzirom da je tražbina ovdje tuženika prema društvu MOLYDON d.d. dospjela dana 30. 07.2009.g., a zabrana na tražbinu društva MOLYDON d.d. je stavljena dana 14.06.2007.g., u smislu naprijed navedenog izjave o prijeboju su date protivno prisilnim zakonskim odredbama, slijedom čega su ništetne!

VI Pored dosada iznesenih pravnih osnova ništetnosti predmetnih izjava o prijeboju, tužiteljica ukazuje i na odredbu članka 273. stavka 2. ZOO-a kojom je određeno da ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka.

Da je se prilikom davanja izjava o prijeboju, čije se proglašenje ništetnim traži u ovom postupku, tuženik vodio nedopuštenim pobudama, razvidno je iz cijelog tijeka postupka, o čemu drugostupanjski sud nije dao nikakvo obrazloženje već je samo lakonski zaključio da se raspolaganje tuženika prije samog parničnog postupka ne može smatrati nedopuštenim raspolaganjem.

Naime, iz stanja spisa proizlazi da je tuženik znao za sudske postupke koje tužiteljica vodi protiv društva MOLYDON d.o.o., što je posebno vidljivo iz tijekom postupka dostavljenog dopisa od 10.02.2010.g. stečajnog upravitelja Janka Vidičeka upućenog Predsjedništvu Trgovačkog suda u Zagrebu.

U navedenom dopisu je stečajni upravitelj ovdje tuženika, bez ikakvih skrupula, izjavio cit. *Posebno skrećem pozornost na to da u slučaju povoljnog ishoda žalbenog postupka GŽ-3859/09 na Županijskom sudu za tužiteljicu Sanju Artuković postoji realna mogućnost da ista pokrene ovršni postupak prije STEČAJNE MASE STEČAJNOG DUŽNIKA PRAJS d.o. i time za sebe osigura u ovršnom postupku povoljniju poziciju...*

Iz ovog dopisa je i više nego razvidno da je tuženik bio upoznat sa svim postupcima koje tužiteljica vodi protiv društva MOLYDON d.d., pa i sa Rješenjem o privremenoj mjeri, te su Izjave o prijeboju date samo i isključivo radi izigravanja privremene mjere i radi onemogućavanja tužiteljice u naplati svoje tražbine. I iz toga proizlazi nedvosmislen zaključak, koji je drugostupanjski sud propustio donijeti, da je davanje izjava o prijeboju tuženika bilo uzrokovano nedopuštenim pobudama i usmjereno zaobilaženju i praktički ismijavanju sudske odluke-privremene mjere od dana 14.06.2007. - što je u najmanju ruku nemoralno, pogotovo imajući u vidu da davanjem ovih izjava o prijeboju tuženik u smislu financijske koristi nije postigao ama baš ništa jer predstavlja stečajnu masu.

VII Tužiteljica posebno ističe da drugostupanjski sud arbitrarno procjenjuje da u prijeboj koji su izjavama o prijeboju izvršili MOLYDON d.d. i ovdje tuženik nisu uključeni iznosi parničnih troškova temeljem Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (dalje: VTS) od dana 30.07.2009.g., poslovni broj PŽ-4209/2009. Posebno se ističe rečenica kojom VTS obrazlaže svoju tvrdnju kad navodi da je: "Moguće da su navedeni troškovi obračunati

u ukupni iznos, ali navedeni izračun nije osporen, a on znatno premašuje zaplijenjeni iznos od kn 1.914.256,00".

Odredbom članka 201. ZOO-a određeno je da dužnik ne može obaviti prijeboj ako je njegova tražbina dospjela tek pošto je netko treći stavio zabranu na vjerovnikovu tražbinu prema njemu.

U konkretnom slučaju nedvojbeno je da je tužiteljica privremenom mjerom od dana 14.06.2007.g. stavila zabranu na tražbinu koju je njezin dužnik MOLYDON d.d. imao prema ovdje tuženiku i CROATIA BANKA d.d. kao solidarnim dužnicima. Isto tako je nedvojbeno da je tražbina koju je ovdje tuženik prebio sa tražbinom MOLYDON d.d. prema njemu utvrđena Presudom VTS-a od dana 30.07.2009.g., poslovni broj Pž-4209/2009.

U konkretnom slučaju je tražbina ovdje tuženika dospjela nakon što je ovdje tužiteljica stavila zabranu na vjerovnikovu tražbinu prema njemu, pa sukladno odredbi članka 201. ZOO-a nije smjelo doći do prijeboja. Kao pitanje koje je nužno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, postavlja se pitanje može li se u smislu odredbe članka 201. ZOO-a tražbina smatrati dospjelom i prije nego što je utvrđena u sudskom postupku?

Naime, u konkretnom slučaju sud zauzima stajalište da je tražbina ovdje tuženika prema društvu MOLYDON d.d. nastala prije nego što je tužiteljica privremenom mjerom od 14.06.2007.g. stavila zabranu na tražbinu društva MOLYDON d.d. prema tuženiku.

Međutim, činjenica je da je tražbina tuženika prema društvu MOLYDON d.d. utvrđena tek pravomoćnom Presudom VTS-a od dana 30.07.2009.g., poslovni broj Pž-4209/2009.

IX Nije osnovano na tužiteljicu prebacivati teret odgovornosti što je tuženik pravomoćnu Presudu protiv društva MOLYDON d.d. ishodio tek nakon što je tužiteljica stavila zabranu na tražbinu društva MOLYDON d.d. prema ovdje tuženiku.

Ako bi se prihvatilo stajalište koje u pobijanoj Presudi propagira drugostupanjski sud, u praksi se može dogoditi da pojedini vjerovnici stave zabranu na tražbine svojih dužnika prema trećima, a da onda ti treći u eventualnom sudskom postupku utvrde svoje tražbine prema tom dužniku sa dospelošću obveze koja bi bila ispred vremena u kojem je vjerovnik stavio zabranu na tražbinu svog dužnika prema trećima.

Ovakvo tumačenje savjesnog i poštenog vjerovnika, kakva je tužiteljica u konkretnom slučaju, dovodi u situaciju da ni na koji način ne može znati za postojanje spornih tražbina svog dužnika, a da istodobno radi toga može biti onemogućen u naplati svoje tražbine samo i isključivo iz razloga što bi u nekakvom sudskom postupku treća osoba prema tom istom dužniku ishodila ovršni naslov u kojem bi dospelost bila naznačena retroaktivno i nakon toga prebila tu tražbinu sa tražbinom na koju je vjerovnik već stavio zabranu?!

X Odredbom članka 172. ZOO-a propisano je da u slučaju kada dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. U konkretnom slučaju Presudom VTS-a od dana 30.07.2009.g., poslovni broj Pž-4209/2009, je dosuđen i određen trošak pa je sasvim sigurno da je barem za iznos tog troška tražbina ovdje tuženika prema društvu MOLYDON d.d. nastala dana 30.07.2009.g., odnosno nakon što je tužiteljica stavila zabranu na tražbinu društva MOLYDON d.d. prema tuženiku i društvu

CROATIA BANKA d.d. Prema tome, nejasno je pravno shvaćanje drugostupanjskog suda prema kojem je "moguće da su navedeni troškovi obračunati u navedeni iznos", kao i to da iz izjava o prijeboju nije vidljivo da bi tuženik izjavio prijeboj na parnične troškove temeljem Presude VTS-a od dana 30.07.2009.g., poslovni broj PŽ-4209/2009, jer je u svakom slučaju barem za iznos parničnog troška koji je sadržan u tražbini koja je prestala spornim izjavama o prijeboju, zabrana na tražbini koju je stavila tužiteljica morala imati efekta i tužiteljici je moralo biti omogućeno da se naplati iz tog iznosa.

(XI) Naprijed navedena odredba ZOO-a i više je nego jasna, prema navedenoj odredbi se prvo namiruju troškovi postupka pa je potpuno irelevantno što je tuženik stavio u svoju izjavu o prijeboju, odnosno je li u izjavi decidirano i izričito naveo da se namiruju troškovi. Tuženik je samo naveo da se radi o tražbini iz postupka poslovni broj Ovr-1395/10, pa drugostupanjski sud, a imajući u vidu naprijed navedenu odredbu ZOO-a nije ovlašten sam zaključivati da se u tom iznosu ne nalaze troškovi postupka, odnosno drugostupanjski sud ne može svoju odluku temeljiti na nizu pukih nagađanja koja pažljivo konstruira kako bi se uklopila u njegovu konstrukciju.

Upravo suprotna činjenica proizlazi iz dokumentacije priložene spisu temeljem kojeg je drugostupanjski sud donio pobijanu Presudu. Naime, dopisom stečajnog upravitelja tuženika, Janka Vidličeka od dana 28.03.2011.g., poslovni broj St-209/10, jasno je navedeno da su kompenzacijama s društvom MOLYDON d.d. podmirili sve svoje novčane obveze sudskih troškova prema MOLYDONU d.d. Nejasno je stoga temeljem čega drugostupanjski sud zaključuje da troškovi postupka nisu bili uključeni u obračun i prebijeni spornim izjavom o prijeboju.

Potpuno je razvidno da uzimajući u obzir da se troškovi prvi namiruju, a da je tražbina troškova dospjela na naplatu nesporno nastupom pravomoćnosti sudske odluke kojom su navedeni troškovi postupka dosuđeni, odnosno Presudom VTS-a od dana 30.07.2009.g., poslovni broj PŽ-4209/2009, da nije postojala uzajamnost tražbina društva MOLYDON d.d. i tuženika jer je Rješenjem Općinskog suda u Zagrebu od dana 14.06.2007.g., poslovni broj P-3047/2006, određena privremena mjera radi osiguranja tražbine ovdje tužiteljice prema društvu MOLYDON d.d. Dakle, privremena mjera određena je nesporno prije dospelja iznosa troškova postupka temeljem Presude VTS-a, poslovni broj PŽ-4209/2009, a koji su prebijeni izjavom o prijeboju tuženika.

Slijedom iznesenog, navedena izjava o prijeboju nije valjana i ista ne može imati bilo kakav pravni učinak.

Drugostupanjski sud nagađa i ostavlja mogućnost da čak i u slučaju da je navedeni trošak postupka uračunat u prebijeni iznos ta činjenica ne utječe na sam prijeboj što je nedopustivo i u pitanje dovodi samu svrhovitost određivanja privremene mjere kao sredstva osiguranja ispunjenja tražbina. Parnični trošak nije mogao dospjeti čak niti u trenutku donošenja nepravomoćne prvostupanjske presude nego tek po nastupu pravomoćnosti presude kojom je isti dosuđen.

Slijedom iznesenog, predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da usvoji ovu reviziju tužiteljice, te da preinači Presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, na način da usvoji tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti uz obvezu tuženika da snosi trošak parničnog postupka, podredno da ukinе pobijanu Presudu drugostupanjskog suda i predmet vrati na ponovno postupanje.

SANJA ARTUKOVIĆ, zast. po:

ODVJETNIK
GORAN BOŽIĆ
ZAGREB, Tra bana Josipa Jelačića 3
tel.: 01/4833-832, fax.: 01/4833-140

Tužiteljica zahtijeva trošak:

Sastav Revizije

(Tbr. 10.6. Tarife HOK) kn 3.750,00

+ PDV 25% kn 937,50

UKUPNO kn 4.687,50

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: Rev 1908/11-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Mikšića predsjednika vijeća, Jasenke Žabčić članice vijeća, mr. sc. Lucije Čimić članice vijeća, Dragana Katića člana vijeća i suca izvjestitelja i Darka Milkovića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Republike Hrvatske, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Šibeniku, Građansko-upravni odjel, protiv I-tuženika Općine Tisno, koju zastupa punomoćnik I. G., odvjetnik u Š. i II-tuženika D. S. iz T., radi utvrđenja ništavosti sudske nagodbe, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Šibeniku br. GŽ-544/2010-2 od 9. svibnja 2011., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba Tisno br. P-470/09 od 23. prosinca 2009., u sjednici održanoj 15. prosinca 2015.,

riješio je:

Prihvaća se revizija tužitelja i ukidaju se presuda Županijskog suda u Šibeniku br. GŽ-544/2010-2 od 9. svibnja 2011. i presuda Općinskog suda u Šibeniku, Stalna služba Tisno br. P-470/09 od 23. prosinca 2009. te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u točki 1. i 2. izreke odbijen je tužbeni zahtjev na utvrđenje ništavosti sudske nagodbe zaključene kod Općinskog suda u Šibeniku br. P-3979/04 između tuženika dana 28. travnja 2005. o stjecanju prava vlasništva dijela čest. zem. 1255/35 k.o. T. u površini od 478 m², koja je nakon cijepanja dobila oznaku čest. zem. 1255/368 k.o. T. na ime tuženika D. S. iz T., kao i zahtjev tužitelja za nadoknadom troškova postupka.

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđena presuda suda prvog stupnja.

Protiv drugostupanjske presude tužitelj podnosi reviziju iz članka 382. stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, u daljnjem tekstu: ZPP), pozivajući se na revizijske razloge bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukidanje drugostupanjske presude i vraćanje predmeta na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je osnovana.

Na temelju članka 392. a stavka 1. ZPP-a, koji se u ovom predmetu primjenjuje sukladno prijelaznom članku 53. stavak 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 57/11), revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 8. ZPP-a.

Revident navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, međutim, u sadržaju revizije ne navodi se određeno u čemu bi se konkretno ostvarila takva povreda odredaba parničnog postupka.

Polazeći od toga, revizijski sud ocjenjuje da pobijana presuda nema nedostataka koji onemogućavaju njezino

ispitivanje, stoga naznačena bitna povreda odredaba parničnog postupka nije počinjena.

Nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 8. ZPP-a na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništavom sudske nagodbe zaključene između tuženih stranaka pred Općinskim sudom u Šibeniku dana 28. travnja 2005., u parničnom predmetu br. P-3979/04.

Revident ističe (što je tvrdio i tijekom postupka pred nižestupanjskim sudovima), da su tuženici zaključenom nagodbom raspolagali nekretninom u vlasništvu Republike Hrvatske koja je obuhvaćena programom gospodarenja šumama, dakle, da je nagodba zaključena u odnosu na tuđu nekretninu i glede zahtjeva kojim stranke nisu mogle raspolagati (članak 3. stavak 3. ZPP).

Tuženici su se opirali tužbenom zahtjevu tvrdeći da je sporna nekretnina izgrađeno građevinsko zemljište i zemljišnoknjižno vlasništvo tužene Općine Tisno na kojem je devedesetih godina II-tuženik izgradio obiteljsku kuću, zbog čega su tuženici zaključili sudsku nagodbu i II-tuženiku priznato vlasništvo određenog dijela sporne nekretnine uz obvezu isplate Općini Tisno iznosa od 6.931,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti.

Nižestupanjski sudovi su odbili tužbeni zahtjev ocijenivši da to što bi spornom sudskom nagodbom bilo raspolagano tuđom nekretninom, odnosno nekretninom u vlasništvu Republike Hrvatske, sukladno odredbama članka 103. i 460. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, u daljnjem tekstu: ZOO), ne čini tu nagodbu ništavom budući ona obvezuje ugovorne stranke, ali učinci te nagodbe nemaju utjecaja na prava trećih osoba, u konkretnom slučaju tužitelja.

Pravilno je shvaćanje da se u slučaju prodaje tuđe stvari ne radi o ništavom pravnom poslu jer takav ugovor obvezuje ugovorne stranke i ta okolnost nema utjecaja na prava trećih osoba. To znači da raspolaganje tuđom nekretninom ne daje pravo vlasniku prodane stvari zahtijevati ništetnosti zaključene sudske nagodbe ili ugovora o prodaji već je vlasnik takve nekretnine ovlašten zahtijevati predaju stvari i izmjenu zemljišnoknjižnog stanja (tako i u Rev-1103/87 od 23.12.1987. i Rev-106/80 od 23.6.1983.).

Međutim, za ocjenu ništavosti sporne sudske nagodbe nije bilo dovoljno imati na umu izraženo shvaćanje o pravnim učincima ugovora o prodaji tuđe stvari jer je tužitelj tijekom postupka isticao da je predmet sudske nagodbe bila nekretnina obuhvaćena programom gospodarenja šumama, dakle, da bi se radilo o šumi ili šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske, kojim se nije moglo raspolagati.

Člankom 1. Zakona o šumama („Narodne novine“, br. 54/83, 32/87, 47/89, 41/90, 52/90 - pročišćeni tekst, 5/91, 9/91, 61/91, 26/93, 76/93, 29/94, 76/99, 8/00, 13/02, 100/04 i 160/04, u daljnjem tekstu: ZŠ), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja sporne sudske nagodbe, propisano da šume i šumska zemljišta kao dobra od općeg interesa, uživaju posebnu zaštitu i koriste se pod uvjetima i na način koji su propisani ovim zakonom.

Prema članku 55. ZŠ-a, šume i šumska zemljišta u državnom vlasništvu ne mogu se otuđivati iz državnog vlasništva, osim u slučajevima predviđenim ovim zakonom (izdvajanje iz šumskogospodarskog područja, komasacija).

Ništa drugačije nije niti prema odredbama važećeg Zakona o šumama („Narodne novine“, br. 140/05, 82/06, 129/08, 80/10, 124/10, 25/12, 68/12, 148/13 i 94/14, u daljnjem tekstu: ZŠ/05) budući je propisano da su šume i šumska zemljišta dobra od interesa za Republiku Hrvatsku te imaju njezinu osobitu zaštitu, s tim da se šume i šumska zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske ne mogu se otuđivati iz vlasništva Republike Hrvatske, osim u slučajevima predviđenim ovim Zakonom (članak 2. i 52. ZŠ/05).

U slučaju sumnje ili spora smatra li se neko zemljište obraslo šumskim drvećem šumom, odnosno smatra li se neko zemljište šumskim zemljištem odlučuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove šumarstva (članak 4. stavak 5. ZŠ/05).

Iz navedenog slijedi zaključak da je promet nekretninama koje predstavljaju šume i šumsko zemljište u državnom vlasništvu ograničen samo na zakonom propisane slučajeve (iz članka 55. ZŠ), dok bi svako drugo raspolaganje pa i ono učinjeno sudskom nagodbom bilo protivno zakonu. Prema tome, sukladno odredbama članka 47. i 49. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, u daljnjem tekstu: ZOO), raspolaganje šumom i šumskim zemljištem kada se ono otuđuje iz državnog vlasništva (na način koji nije propisan zakonom) bilo bi ništavo jer je predmet obveze u takvom slučaju nedopušten.

Slijedom toga, zbog pogrešnog pravnog pristupa nižestupanjski sudovi su propustili utvrditi - je li nekretnina koja je bila predmetom sudske nagodbe i za koju su zaključili da je tuda, dakle, da nije u vlasništvu niti jedne od stranaka iz parnice u kojoj je sklopljena nagodba, šuma ili šumsko zemljište u državnom vlasništvu. Navedena okolnost je, kao prethodno pitanje, od odlučnog značenja za pravilnu odluku o tužbenom zahtjevu budući bi raspolaganje takvom nekretninom bilo u suprotnosti s prisilnim propisima (članak 3. stavak 3. ZPP).

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će, sukladno dokaznim prijedlozima stranaka, ispitati i utvrditi pravno stanje nekretnine koja je bila predmetom sudske nagodbe, tj. da li se u ovom slučaju doista radi o šumi ili šumskom zemljištu u državnom vlasništvu, odnosno o nekretnini koja nije, a niti je u mjerodavno vrijeme bila u takvom pravnom statusu, nakon čega će donijeti novu odluku o tužbenom zahtjevu i cjelokupnim troškovima postupka.

Iz navedenih je razloga, primjenom odredbe iz članka 395. stavak 2. ZPP-a, valjalo riješiti kao u izreci.

Zagreb, 15. prosinca 2015.

Predsjednik vijeća:
Ivan Mikšić, v.r.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj P-2717/2012.

10000 ZAGREB

Amruševa 2

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Trg Nikole Šubića Zrinskog 3

10000 ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

16-05-2018

poštom — neposredno
u primj. priloge
pristojba

Tužiteljica : SANJA ARTUKOVIĆ, iz Zagreba, Trg Republike Hrvatske 1, OIB:09902754372,
zastupana po odvjetniku GORANU BOŽIĆU, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3

TUŽENIK : STEČAJNA MASA PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Brazilska ul 3, OIB:25137779082,
zastupana po stečajnom upravitelju Janku Vidičeku, Zagreb, Brazilska 3, OIB:51043553915

ODGOVOR NA REVIZIJU

4X

Stranka je upozorena da je dužna
platiti pristojbu u roku od 3 dana.
U protivnom će se pristojbu
naplatiti prisilnim putem.
9 Ovlašteni službenik:

U izjavljenoj reviziji tužiteljica na prvo mjesto stavlja i interpretira odredbu članka 3..st. 3. ZPP-a, i citiranu zakonsku odredbu stavlja u kontekst rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske REV-1908/11 od 15.12.2015. godine

Uz reviziju i prilaže citirano rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Tužiteljica neosnovano predlaže, kako u tijeku dosadašnjeg postupka tako i u reviziji, da se kod odlučivanja u ovom tekućem postupku ima primijeniti citirana zakonska odredba članka 3. St. 3. ZPP-a.

Ovakav stav i prijedlog tužiteljice, zasniva se na pogrešnoj premisi, da je STEČAJNOJ MASI PRAJS d.o.o. u stečaju bilo zabranjeno ispuniti obvezu iz presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-234/98., a radi se o plaćanju parničnih troškova tvrtki MOLYDON d.d..

Svoj prijedlog t.j. tužbeni zahtjev u ovom postupku, tužiteljica temelji na rješenju o privremenoj mjeri od 14.06.2007. godine u parnici P-3047/06, koja se vodi protiv tvrtke MOLYDON d.d. (sada u stečaju) a protiv MOLYDONA je izrečena i citirana privremena mjera.

Navedena privremena mjera nije izrečena protiv tuženika STEČAJNE MASE PRAJS d.o.o. u stečaju što je utvrđeno kao nesporna činjenica u tijeku dosadašnjeg postupka pred nižim sudovima.

Tužiteljica to zna i izričito priznaje da se privremena mjera ne odnosi na nas t.j. STEČAJNU MASU PRAJS d.o.o. u stečaju, ali kako u tijeku dosadašnjeg postupka tako i u reviziji, neosnovanom i neprincipijelnom interpretacijom pokušava privremenu mjeru „protegnuti“ i na tuženu STEČAJNU MASU PRAJS d.o.o. u stečaju.

Takav pristup, ne samo pravno nego i logično je pogrešan, jer se proizvoljnim tumačenjem ne može utvrditi da se je nešto dogodilo, što se u stvarnosti nije dogodilo.

Stoga je ovdje neodlučno od tužiteljice citirano rješenje Vrhovnog suda RH-e broj REV-1908/11, na koje se tužiteljica u reviziji poziva, i čiju fotokopiju prilaže uz izjavljenu reviziju.

Iz priloženog citiranog rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske je razvidno, da je u revizijskom postupku sud raspravljao i odlučivao o sudske nagodbi sklopljenoj pred općinskim sudom u Šibeniku a predmet nagodbe bilo je šumsko područje (šuma) u okolici Šibenika u državnom vlasništvu.

Šume u vlasništvu Republike Hrvatske pod posebnom su zaštitom, pa šume nije moguće otuđivati, osim kada to dopuštaju posebno doneseni zakonski propisi.

To znači da pozitivni zakonski propisi zabranjuju raspolaganje šumskim područjima (šumama) u državnom vlasništvu, konkretno zabrana glasi na otuđivanje državne šume.

Pravni propisi kojim se otuđuju šume u vlasništvu Republike hrvatske, protivni su izričitom zakonskom propisu, pa su ništetni i ne proizvode nikakve pravne učinke.

Upravo se je to dogodilo po nagodbi pred Općinskim sudom u Šibeniku, i u revizijskom postupku REV-1908/11, pa je Vrhovni sud presudio da je nagodba ništetna.

Rješenje suda REV-1908/11 na može se dovesti u vezu sa osporenim prijebojem između STEČAJNE MASE PRAJS d.o.o. u stečaju i tvrtke MOLYDON d.d., jer tu nema zabrane, kako smo to već i naveli i obrazložili.

U reviziji tužiteljica nam, između ostalog, pripisuje da smo osporenim prijebojem postupali iz nedopuštenih pobuda i kršili načelo povjerenja i poštenja u pravnom prometu.

Ističući ove prigovore tužiteljica upućuje na odredbe članka 273. U svezi čl. 2. ZOO-ima.

Naše pobude i naša namjera kod osporenog prijeboja bile su prema tvrtki MOLYDON d.d. ispuniti dosuđenu i dospjelu obvezu, odnosno namiriti međusobne dugove i tražbine.

Ni u kojem slučaju takav pristup u pravnom prometu ne može se okvalificirati kao protivan pravnom načelu poštenja i savjesnosti u pravnom prometu.

Naprotiv, načelo savjesnosti i poštenja kao i univerzalno načelo poslovanja bona fides, s pozitivnim zakonskim propisima nalažu, da se obveze ispunjavaju, a izbjegavanje ispunjavanja obveza bilo bi kršenje dobrih običaja u pravnim odnosima.

Pravne i faktične radnje koje smo poduzimali da bi proveli ovo plaćanje prijebojem, tužiteljica neosnovano svodi na osobnu razinu, pa nam slijedom toga imputira nedopuštene pobude, a mi smo samo poduzimali mjere i radnje za osiguranje tražbina koje su ušle u plaćanje prijebojem, a ne da bi tužiteljici prouzročili štetu.

Stечаjni upravitelj je dužan upravljati imovinom stečajnog dužnika na način, da ukratko, očuva i unovči supstancu vrijednosti imovine-stečajne mase, a da bi mogao skupno namiriti vjerovnike stečajnog dužnika.

Postupanje stečajnog upravitelja STEČAJNE MASE PRAJS d.o.o. u stečaju kao dobrog gospodara i zastupnika stečajne mase, okarakterizirati kao postupanje „bez ikakvih skrupula“ znači da bi stečajni upravitelj, prema tumačenju tužiteljice, trebao zapravo imperativno pogodovati tužiteljici.

Isto tako stečajna masa ima puni pravni subjektivitet sa svim pravima i obvezama, pa su navodi tužiteljice „da se ne radi o pravnom entitetu“ potpuno promašeni, tim više jer i sama u Izjavi revizije navodi PŽ-4209/09 na osnovu koje je STEČAJNA MASA PRAJS d.o.o. u stečaju, od tvrtke MOLYDON d.d. naplatila 1.984.445,76 kn a ostatak potraživanja od 8.315.718,82 kn prijavila u stečajnu masu stečajnog dužnika MOLYDON d.d. u stečajnom postupku broj St-1573/15-16.

Ističemo da u ovom parničnom postupku koji je predmet revizije odlučne činjenice uglavnom nisu sporne, a to u obrazloženju presude PŽ-6728/2015, utvrđuje i II. stupanjski sud, odlučujući o našoj žalbi protiv I. stupanjske presude.

U obrazloženju citirane presude, sud je čak i taksativno naveo sve činjenice, relevantne i nesporne u tijeku parničnog postupka.

Visoki trgovački sud je ocijenio sve odlučne činjenice pojedinačno i ukupno, pa je osnovano usvojio našu žalbu i tužiteljicu odbio s tužbenim zahtjevom.

Plaćanje je jedan od načina prestanka obveza, a nije ni pravo ni pravni posao, pa izjavu o prijeboju nije ni moguće pobijati, kako to osnovano utvrđuje II. stupanjski sud.

Sud je ispitao i zauzeo svoj stav o dospelosti i uzajamnosti međusobnih potraživanja i z osporenih prijeboja, pa vezano za to pitanje u svemu ostajemo kod navoda iz svoje žalbe na I. stupanjsku presudu.

Uz sve što smo naveli treba imati u vidu, da su tražbine iz osporenih prijeboja nastale prije privremene mjere na koju se poziva tužiteljica.

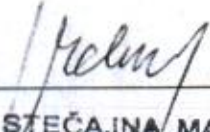
Što se tiče parničnih troškova dosuđenih nam presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-4209/2009, o kojima tužiteljica piše u reviziji, navodimo da smo te troškove naplatili ovrhom prije osporenih prijeboja.

Stoga, ti parnični troškovi ni u kojem slučaju nemaju važnosti kod odlučivanja o ovim prijebojima niti su ti troškovi bili prijebojima obuhvaćeni.

Predlažemo da se izjava o reviziji tužiteljice odbije kao neosnovana i da se tužiteljicu obveže na plaćanje parničnih troškova.

Zagreb, 16. svibnja 2018. godine

Stečajna masa PRAJS d.o.o. u stečaju zastupana
po stečajnom upravitelju Janku Vidičku

STEČAJNA MASA
"PRAJS" d.o.o.
ZAGREB, Zorkovačka 6

Trošak: Sudska pristojba 1.440,00 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD⁸
U ZAGREBU
PRIMLJENO

30-11-2018

poštom — neposredno
primj. priloga
odbojba

Broj: Revt 250/2018-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i mr. sc. Igora Perišića člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Sanje Artuković iz Zagreba, Trg maršala Tita 1, OIB:09902754372, koju zastupa punomoćnik Goran Božić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Stečajne mase Prajs d.o.o. u stečaju Zagreb, Zorkovačka 6, OIB:25137779082, koju zastupa stečajni upravitelj Janko Vidiček iz Zagreba, Brazilska 3, radi utvrđenja ništetnosti, odlučujući o reviziji tužiteljice protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6728/2015-2 od 6. veljače 2018., kojom je preinačena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-2717/2012 od 12. veljače 2015., u sjednici održanoj 7. studenoga 2018.,

riješio je:

Revizija tužiteljice odbacuje se kao nedopuštena.

Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška sudske pristojbe za odgovor na revizije u iznosu od 1.440,00 kuna kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

I/ Utvrđuje se da je ništetna i ne proizvodi nikakve pravne učinke Izjava o prijeboju od 3. prosinca 2010. godine Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju učinjena prema društvu MOLYDON d.d., temeljem koje je izvršen prijeboj međusobnih potraživanja Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju i društva MOLYDON d.d. u iznosu od 1.937.095,96 kn.

II/ Utvrđuje se da je ništetna i ne proizvodi nikakve pravne učinke Izjava o prijeboju od 18. siječnja 2012. godine Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju učinjena prema društvu MOLYDON d.d., temeljem koje je izvršen prijeboj međusobnih potraživanja Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju i društva MOLYDON d.d. u iznosu od 2.085.393,41 kn.

III/ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 23.470,00 kn, u roku 8 (osam) dana.

IV/ Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu parničnih troškova u iznosu od 10.000,00 kn, kao neosnovan.

V/ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova u cijelosti, kao neosnovan."

Presudom suda drugog stupnja suđeno je:

"Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2717/2012 od 12. veljače 2015. u točkama I., II., III. i V. izreke i sudi:

1. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je ništetna i ne proizvodi nikakve pravne učinke Izjava o prijebu od 3. prosinca 2010. godine Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju učinjena prema društvu MOLYDON d.d., temeljem koje je izvršen prijebod međusobnih potraživanja Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju i društva MOLYDON d.d. u iznosu od 1.937.095,96 kn.

Utvrđuje se da je ništetna i ne proizvodi nikakve pravne učinke Izjava o prijebu od 18. siječnja 2012. godine Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju učinjena prema društvu MOLYDON d.d., temeljem koje je izvršen prijebod međusobnih potraživanja Stečajne mase PRAJS d.o.o. u stečaju i društva MOLYDON d.d. u iznosu od 2.085.393,41 kn."

2. Odbija se kao neosnovan tužiteljčin zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 23.470,00 kn (dvadesettritisučetiristosedamdeset kuna).

3. Nalaže se tužiteljici nadoknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 23.800,00 kn (dvadesettritisučetosamsto kuna), u roku od osam dana."

Protiv drugostupanjske presude tužiteljica je podnijela reviziju na temelju odredbe čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku. Predložila je Vrhovnom sudu Republike Hrvatske reviziju prihvatiti, preinaciti drugostupanjsku presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev, a tuženicu obvezati na plaćanje parničnih troškova tužiteljici, kao i troškova revizije ili ukinuti pobijanu drugostupanjsku presudu i predmet vratiti drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženik je osporio navode tužiteljice iznesene u reviziji. Predložio je reviziju odbiti kao neosnovanu, a tuženiku dosuditi trošak sudske pristojbe za reviziju u iznosu od 1.400,00 kuna.

Revizija nije dopuštena.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 - dalje: ZPP) u slučajevima u kojima se ne može podnijeti redovna revizija iz čl. 382. st. 1. ZPP, stranke mogu podnijeti izvanrednu reviziju protiv drugostupanjske presude ako odluka u sporu ovisi o

rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kako se to primjerice navodi u točkama 1. do 3. toga stavka.

Odredbom čl. 382. st. 3. ZPP propisano je da u izvanrednoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Da bi se moglo pristupiti ocjeni je li riječ o pravnom pitanju važnom za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i s tim u vezi dopuštenosti revizije, potrebno je da podnesena revizija kumulativno ispunjava tri pretpostavke: u reviziji mora biti određeno naznačeno pravno pitanje zbog kojeg je revizija podnesena uz navođenje propisa i drugih važećih izvora koji se na njega odnose, mora se raditi o pravnom pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i u reviziji revident mora određeno izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Kad u izvanrednoj reviziji izostane bilo koja od navedenih zakonskih pretpostavki revizija nije dopuštena pa se revizijski sud ne može upuštati u ispitivanje njezine osnovanosti.

U predmetnoj reviziji tužiteljica je postavila pravno pitanje: "Primjenjuje li se odredba čl. 3. st. 3. ZPP-a i na postupanja stranaka koja su se dogodila prije pokretanja parničnog postupka, ili samo na ona postupanja stranaka koja su poduzeta u okviru samog parničnog postupka?"

Obrazlažući važnost postavljenog pravnog pitanja tužiteljica se pozvala na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1908/11 od 15. prosinca 2015.

Sukladno odredbi čl. 392.a st. 2. ZPP revizijski sud u povodu revizije iz čl. 382. st. 2. ZPP ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojega je podnesena i koje je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koji se na to pitanje odnose.

Odlučujući o dopuštenosti izvanredne revizije koju je tužiteljica podnijela protiv drugostupanjske presude vijeće je ocijenilo da revizija nije dopuštena u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP.

Prema ocjeni vijeća tužiteljica u izvanrednoj reviziji nije navela niti jedan odgovarajući, odnosno relevantan razlog zbog kojeg bi postavljeno pravno pitanje bilo važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Naime, odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1908/11 od 15. prosinca 2015., na koju se tužiteljica u reviziji poziva, donesena je u parničnom postupku u kojem nije bilo istovjetno činjenično i pravno stanje kao u ovom parničnom postupku. U tom parničnom postupku predmet spora bilo je utvrđenje ništavosti sudske nagodbe, dakle, radilo se o raspolaganju stranaka poduzetom tijekom parničnog postupka. Pritom treba reći da opširni navodi revizije

kojima tužiteljica obrazlaže revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava sami po sebi ne predstavljaju razloge važnosti izvanredne revizije u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP.

Osim toga, čak i u slučaju da su ispunjene zakonske pretpostavke za dopuštenost izvanredne revizije u ovoj pravnoj stvari prema pravnom shvaćanju ovoga vijeća pravno pitanje koje je tužiteljica postavila u izvanrednoj reviziji ne bi bilo važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni jer osnovanost tužbenog zahtjeva u ovom postupku ne ovisi o odgovoru na postavljeno pravno pitanje budući da odredba čl. 3. st. 3. ZPP sadrži postupovno pravilo koje sud primjenjuje u parničnom postupku, a tom odredbom nisu uređeni pravni učinci određenih obveznopravnih odnosa stranaka.

Prema tome, predmetna izvanredna revizija ne sadrži sve ono što je, u skladu s odredbama čl. 382. st. 2. i st. 3. ZPP, revidentica bila dužna navesti u reviziji.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 392.b st. 2. i st. 3. ZPP odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Tuženiku nije dosuđen trošak sudske pristojbe za odgovor na reviziju jer isti nije bio potreban u smislu čl. 155. st. 1. ZPP.

Zagreb, 7. studenoga 2018.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Podsjetnik na tijek sudskog spora P-3713/2005 i P-3221/2006

D. Na Trgovačkom sudu u Zagrebu u prekidu je parnični postupak **P-3713/2005** između :

Tužitelja Stečajna masa PRAJS d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Brazilska 3 i tuženika :

1. Državna agencija za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka iz Zagreba, Jurišićeva 1. i
2. CROATIA BANKE d.d. iz Zagreba, Kvaternikov trg 9.

Spor se vodi radi 1.666.800,00 kn što je protuvrijednost 8.359 dionica drugotuženika serije A nominalne vrijednosti 200,00 kn za jednu dionicu u vlasništvu tužitelja, a koje su odlukom vlade RH o sanaciji i restrukturiranju drugotuženika (N.N. 98/99 od 27.09.1999. godine) povučene i poništene sa svim pravima koja iz njih proizlaze. Naš pravni zastupnik odvjetnik Mikić zastupa i cca 1.000 dioničara koji u svojstvu tužitelja vode parnični postupak broj P-3221/06 protiv istih tuženika kao i PRAJS d.o.o. u stečaju, sa istim činjeničnim i pravnim temeljem kao i u parnici tužitelja PRAJS d.o.o. u stečaju broj P-3713/2005. U parnici P-3221/06 tužitelji su pravomoćno odbijeni sa tužbenim zahtjevom a Vrhovni sud je odbio i reviziju iste parnice. Ustavni sud je također odbio i ustavnu tužbu a o daljnjim pravnim radnjama tužitelja trenutno nemam saznanja. Da bi izbjegli parnične troškove fokusirali smo se na praćenje parnice P-3221/06, a u slučaju uspjeha iste, nastavili bi svoju parnicu P-3713/05. Iz obrazloženih razloga naš pravni zastupnik u parničnom postupku broj P-3713/05 godinama je predlagao, a predlaže i dalje, da se ista parnica ne nastavlja.

Janko Vidiček

11. 02. 2024. g.

Jutkova CMA21c

2-3713/05
2.07.05

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

TRGOVAČKI SUD 4
U ZAGREBU
PRIMLJENO

06-07-2005

odlom - neposredno

priloga

TUŽITELJ: «PRAJS» d.o.o. u stečaju, kojeg zastupa stečajni upravitelj Janko Vidiček iz
Zagreba, Brazilska 3, a ovoga zastupa:ODVJETNIK
DAMIR MIKIĆ
ZAGREB, Trnjska cesta 23
Tel./fax: 01 61-53-77TUŽENI: 1. DRŽAVNA AGENCIJA ZA OSIGURANJE ŠTEDNIH ULOGA I
SANACIJU BANAKA, Zagreb, Jurišićeva 1
2. CROATIA BANKA d.d., Zagreb, Kvaternikov trg 9

TUŽBA

Vps 1.666.800,00 kn

3x

punomoć

radi utvrđenja vlasničkih prava na dionicama

I Tužitelj u prvom redu ističe da mu je od strane stečajnog suca Rješenjem St-180/97 od 28. lipnja 2005. godine, odobreno pokretanje ovog parničnog postupka, te u prilogu tužbi dostavlja isto.

Dokaz: Rješenje St-180/97 od 28. lipnja 2005.

II Tužitelj je prije donošenja Odluke Vlade RH, tj. do 23. 09. 1999. bio vlasnik 8.359 dionica drugotuženika serije A nominalne vrijednosti 200,00 kuna za jednu dionicu, kada su naprijed navedenom Odlukom Vlade RH o sanaciji i restrukturiranju drugotuženika (Narodne novine 98/99 od 27.09.1999. godine) navedene dionice povučene i poništene, kao i sva prava koja iz istih proizilaze.

Nakon toga su izdane nove dionice koje su prenesene u vlasništvo prvotužene.

Dokaz: dopis drugotuženika od 14. 05. 2005. upućen stečajnom upravitelju tužitelja očekivano priznanje tuženih

Stranka je upozorena da je dužna
platiti pristojbu u roku od 3 dana,
u protivnom će se pristojbu
naplatiti prisilnim putem.

2

Ovlašteni službenik

-2-

III Naprijed navedena Odluka vlade je nezakonita, odnosno protivna članku 274 i 275 Zakona o Trgovačkim društvima, protivna članku 77 i 79 Zakona o bankama (koji je bio na snazi u vrijeme donošenja odluke), te je protivna i članku 48 stavak 1 i članku 49 stavak 4 Ustava RH, kao i tadašnjem Zakonu o sanaciji i restrukturiranju banaka, pa je slijedom toga nezakonito i povlačenje i poništavanje dionica koje su bile u vlasništvu tužitelja.

Ovakav stav u je već zauzeo i Visoki Trgovački sud u svojoj presudi broj Pž-6234/04 od 21. prosinca 2004. godine, a u predmetu sa istim činjeničnim i pravnim temeljem.

Dokaz: uvid u Presudu Visokog Trgovačkog suda Pž-6234/04

IV Slijedom navedenog tužitelj predlaže da Naslovni sud nakon provedenog postupka, pa makar i zbog ogluhe donese slijedeću

PRESUDU

1. Utvrđuje se da je tužitelj «PRAJS» d.o.o. u stečaju imatelj vlasničkih prava na 8.359 dionica Croatia banke d.d. serije A, nominalne vrijednosti 200,00 kuna za svaku dionicu, odnosno ukupne nominalne vrijednosti 1.666.800,00 kuna, te mu od dana ulaganja pripadaju i sva prava stečena ulaganjem kapitala u Croatia banku d.d. Zagreb.
2. Nalaže se prvotuzenoj Državnoj agenciji za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka, da u roku 8 dana od pravomoćnosti ove presude, pravovaljanom izjavom ili drugim zakonitim aktom prenese na tužitelja dionice u količini i nominalnom iznosu iz točke 1. ove presude, jer će u protivnom takovu izjavu ili akt zamijeniti ova presuda.
3. Drugotuzena Croatia banka d.d. je dužna u roku 8 dana od donošenja ove presude upisati tužitelja u svoj registar - knjigu dionica kao dioničara sa navedenom količinom i nominalnom vrijednosti dionica, a prvotuzena je dužna u roku 8 dana od pravomoćnosti presude pravovaljanom izjavom ili drugim aktom prenijeti na tužitelja dionice u količini i nominalnoj vrijednosti iz točke 1. ove presude, jer će u protivnom takovu izjavu ili akt zamijeniti ova presuda.
4. Nalaže se tuženicima da tužitelju solidarno nadoknade troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od donošenja prvostupanjske presude do isplate, a sve naprijed navedeno u roku 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

«PRAJS» d.o.o. u stečaju po puni:

ODVJETNIK
DAMIR MIKIC
ZAGREB, Vojarska cesta 23
Tel./fax: 01-61-53-677

Ured Uprave Banke
Zagreb, 14.05.2005.

Prajs d.o.o. u stečaju
N/r Stečajnog upravitelja g. Vidičeka
Brazilska 3
10000 Zagreb

Predmet: Dostava podataka o dionicama Croatia banke d.d.

Poštovani,

Obavještavamo Vas da je Vlada RH na svojoj sjednici održanoj dana 23.09.1999. godine donijela Odluku o sanaciji i restrukturiranju Croatia banke d.d. Zagreb (N.N.98/99 od 27.09.1999. godine).
Temeljem navedene Odluke (točka VII) proizlazi da se danom objave ove Odluke (27.09.1999.g.) povlače i poništavaju dotadašnje dionice Banke, kao i sva prava iz dionica.

Prije donošenja gore spomenute Odluke Vlade od 23.09.1999. godine, Prajs d.o.o. iz Zagreba, imao je 8.359 dionica Croatia banke d.d. Zagreb serije A, nominalne vrijednosti 200 kn za jednu dionicu.

S poštovanjem,

Predstojnik Ureda Uprave

Ksandro Kovačić

CROATIA BANKA
d.d. Zagreb
KVA T E R N I K O V T R G 9

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po stečajnom sucu Mladenu Šimundiću, u stečajnom postupku nad dužnikom PRAJS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zorkovečka 6, na prijedlog stečajnog upravitelja, dana 28. lipnja 2005. godine

riješio je

Odobrava se pokretanje parničnog postupka radi vraćanja 8.359 dionica Croatia banke d.d. u vlasništvo stečajnog dužnika.

Obrazloženje

Stečajni upravitelj zatražio je odobrenje radi pokretanja parničnog postupka u cilju vraćanja dionica Croatia banke d.d. u vlasništvo stečajnog dužnika. Navedene dionice, temeljem Odluke Vlade RH o sanaciji i restrukturiranu Croatia banke d.d. povučene su i poništene 1999. godine.

Sukladno postojećim sudskim odlukama, postoji opravdana mogućnost da stečajni dužnik ishodi povrat vlasništva navedenih dionica koje imaju nominalnu vrijednost veću od 1.600.000,00 kn što bi bilo dovoljno za pokriće troškova stečajnog postupka te dijela vjerovnika.

Slijedom navedenog stečajnom upravitelju odobreno je pokretanje navedenog postupka.

Zagreb, 28. lipnja 2005. godine.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba.

Stečajni sudac:

Mladen Šimundić

PRAJS d.o.o. u stečaju
Zorkovačka 6
10000 ZAGREB

Stečajni upravitelj: JANKO VIDIČEK

Štovani gospodine!

Sukladno vašem zahtjevu, a u svezi predmeta koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3713/2005, mogu vas izvjestiti da je nakon okončanja stečajnog postupka i brisanja iz registra Prajs d.o.o. u stečaju, najprije došlo do prekida postupka, a kako nije tražen nastavak istoga, to je predmet arhiviran i stavljen a/a.

U svezi eventualnog nastavka ovog postupka, mišljenja sam da isti nije oportuno nastavljati iz razloga što sam u nekoliko drugih predmeta, sa istim činjeničnim i pravnim osnovom kao što je i u ovom postupku po tužbi Prajs d.o.o. u stečaju, zaprimio više sudskih presuda kojima je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev tužitelj prema Croatia banci d.d.

Posebno mogu napomenuti da je u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-3221/06 u kojem postupku sam zastupao više od 1000 dioničara, a radi se o predmetu sa istim i činjeničnim i pravnim osnovom, također odbijen tužbeni zahtjev, ali ova odluka još nije pravomoćna jer je protiv iste izjavljena žalba.

Napominjem da za svoje usluge u zastupanju do danas nisam plaćen, a obzirom na moj stav o konačnom ishodu ovog postupka, ukoliko ne postoje sredstva rezervirana za vođenje ovog spora, ne znam na koji način će biti honorirane moje usluge, pa molim vaš stav o tome.

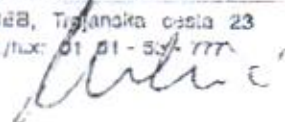
U Zagrebu, 26. veljače 2015.

Sa štovanjem

ODVJETNIK
DAMIR MIRIĆ

ZAGREB, Trajanska cesta 23

Tel/fax: 01 61 534 777

Stečajni upravitelj:
JANKO VIDIČEK
Brazilska 3

10000 ZAGREB

PRAJS d.o.o. u stečaju
Zorkovačka 6
10000 ZAGREB

Štovani gospodine!

Sukladno vašem zahtjevu, a u svezi predmeta koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3713/2005, mogu vas izvjestiti da je nakon okončanja stečajnog postupak i brisanja iz registra Prajs d.o.o. u stečaju, najprije došlo do prekida postupka, a kako nije tražen nastavak istoga, to je predmet arhiviran i stavljen a/a.

U svezi eventualnog nastavka ovog postupka, mišljenja sam da isti nije oportuno nastavljati iz razloga što sam u nekoliko drugih predmeta, sa istim činjeničnim i pravnim osnovom kao što je i u ovom postupku po tužbi Prajs d.o.o. u stečaju, zaprimio više sudskih presuda kojima je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev tužitelj prema Croatia banci d.d.

Ukoliko vi ipak smatrate da navedeni postupak treba nastaviti, molim vas da me u tom smislu kontaktirate i date uputu u kojem pravcu bih ja postupao.

U Zagrebu, 29. siječnja 2014.

Sa štovanjem

ODVJETNIK
DAMIR MIKTIĆ
ZAGREB, Trnjanske cesta 23
Tel./fax: 01 61-53-777

(bez naslova)

Broj poruka: 2

Janko Vidicek <janko.vidicek@gmail.com>

5. veljače 2020. u 12:11

Prima: odvjetnik.damir.mikic@zg.t-com.hr

Poštovani gospodine odvjetniče,

Obraćam vam se u svojstvu stečajnog upravitelja Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju koja se vodi u Trgovačkom sudu u Zagrebu pod poslovnim brojem St-2050/2019.

Vaš odvjetnički ured vodi parnicu broj P-3713/2005, koja je u prekidu od 2007. godine, za tužitelja Stečajnu masu iza PRAJS d.o.o. u stečaju protiv tuženih 1. Državne agencije za osiguranje štednih uloga i sanaciju banaka iz Zagreba, Jurišićeva 1. i 2. CROATIA BANKE d.d. iz Zagreba. Spor se vodi radi 1.666.800,00 kn protuvrijednosti 8.359 dionica drugotuženika u vlasništvu tužitelja, a koje su odlukom vlade RH povučene i poništene sa svim pravima koja iz njih proizlaze. Vaš ured vodi i parnicu P-3221/2006 zastupajući cca 1.000 tužitelja protiv istih tuženika i sa istim činjeničnim i pravnim temeljem. Ovaj spor je pravomoćno okončan na način da su tužitelji odbijeni sa tužbenim zahtjevom, a odbijeni su, prema mojim saznanjima, i izvanredni pravni lijekovi. Godinama smo kontaktirali telefonom i pisano, i Vi ste preporučivali da ćemo se u sporu P-3713/2005. ravnati prema rezultatu spora P-3221/2006. U slijedećim mjesecima, a svakako do ljeta, trebao bi odbor vjerovnika prezentirati iscrpno izvješće, sa prijedlogom za daljnje postupanje u predmetu P-3713/2005, odnosno postoje li uopće pravne mogućnosti za izgledni nastavak ovog sudskog spora. S tim u vezi ima li sudski spor P-3221/2006 još bilo kakve pravne lijekove i s kojim je pravnim argumentima tužiteljima uskraćena vlasnička pravna zaštita.

Mogu li u Vašem uredu dobiti na uvid predmet P-3221/06 jer moram prijedlog za daljnje postupanje, ako je uopće moguće i izgledno, valjano obrazložiti?

S poštovanjem

Janko Vidicek

odvjetnik.damir.mikic@zg.t-com.hr <odvjetnik.damir.mikic@zg.t-com.hr>

7. veljače 2020. u 09:32

Prima: Janko Vidicek <janko.vidicek@gmail.com>

Gospodine Vidiček! U pritvku dostavljam odgovor. Sa štovanjem D. Mikić Odvjetnik

[Citirani tekst je skriven]

prajsstečajnamasadopis.odt

6K

Janko Vidicek <janko.vidicek@gmail.com>

(bez naslova)

1 poruka

Janko Vidicek <janko.vidicek@gmail.com>

12. veljače 2020. u 14:34

Prima: odvjetnik.damir.mikic@zg.t-com.hr

Poštovani gospodine,

Iz Vašeg dopisa od 07. veljače 2020. godine razvidno je da su sudski predmeti, u kojima ste zastupali tužitelje u parnici pod brojem P-3221/06 i drugim parnicama, pravomoćno okončani na način da su tužitelji odbijeni sa tužbenim zahtjevima, i na osnovu takve pravne situacije ne preporučujete nastavak parnice P-3713/2005 a koja ima isti činjenični i pravni temelj i iste tuženike kao i parnica P-3221/2006. Jesu li u parnici P-3221/06 iskorišteni svi izvanredni pravni lijekovi? Ako jesu, onda bi Vaš prijedlog da se ne nastavlja parnica P-3713/05 shvatio kao trajan, a ako nisu, onda postoje još pravne mogućnosti za eventualni nastavak naše parnice P-3713/05. Vrlo je važno da imam točnu informaciju o pravnom stanju parnice P-3221/06 i eventualnim izvanrednim pravnim lijekovima koji su pokrenuti, a prema tome bi dao i prijedloge odboru vjerovnika Stečajne mase iza PRAJS d.o.o. u stečaju.

Što se tiče Vašeg opetovanog upita o mogućnosti naplate Vaših usluga za zastupanje u privitku Vam šaljem dopis koji sam Vam uputio 29. travnja 2015. godine i zatražio u njemu da sastavite ugovor o zastupanju, u gabaritima i kondicijama određenim iz priloženog zapisnika odbora vjerovnika od 17. travnja 2015. godine. Iz zapisnika je (točka 3.) razvidno da je uspjeh u parnici P-3713/05 uvjet za plaćanje Vaših usluga zastupanja do iznosa 200.000,00 kn. Na moje traženje potpisivanja ugovora o zastupanju niste odgovorili. Zapisnik i odluka odbora vjerovnika otklanja mogućnost, u vezi parnice P-3713/05, mogeg arbitarnog postupanja. Da podsjetim, u to vrijeme parnica P-3221/06 bila je u žalbenom postupku na Visokom trgovačkom sudu u Zagrebu pa je postojala objektivna mogućnost povoljnog ishoda a onda i nastavka parnice P-3713/05. Postoji li još, izvanrednim pravnim lijekovima, mogućnost uspjeha u parnici P-3221/06 to bi svakako trebao znati, jer o tome ovisi eventualni nastavak parnice P-3713/05, i u slučaju uspjeha i plaćanje Vaših usluga zastupanja.

S poštovanjem

Janko Vidiček

20200212095522.pdf

107K

Stečajna masa iza PRAJS d.o.o. u stečaju
Brazilska 3

10090 ZAGREB

Stečajni upravitelj: JANKO VIDIČEK

Štovani gospodine!

Sukladno vašem zahtjevu, a u svezi predmeta koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-3713/2005, mogu vas izvjestiti da je nakon okončanja stečajnog postupka i brisanja iz registra Prajs d.o.o. u stečaju, najprije došlo do prekida postupka, a kako nije tražen nastavak istoga, to je predmet arhiviran i stavljen a/a.

U svezi eventualnog nastavka ovog postupka, mišljenja sam da isti nije oportuno nastavljati iz razloga što sam u nekoliko drugih predmeta, sa istim činjeničnim i pravnim osnovom kao što je i u ovom postupku po tužbi Prajs d.o.o. u stečaju, zaprimio više sudskih presuda kojima je pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev tužitelj prema Croatia banci d.d.

Posebno mogu napomenuti da je u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-3221/06 u kojem postupku sam zastupao više od 1000 dioničara, a radi se o predmetu sa istim i činjeničnim i pravnim osnovom, također pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev.

Napominjem da za svoje usluge u zastupanju do danas nisam plaćen, a obzirom na moj stav o konačnom ishodu ovog postupka, ukoliko ne postoje sredstva rezervirana za vođenje ovog spora, ne znam na koji način će biti honorirane moje usluge, pa molim vaš stav o tome.

Ujedno napominjem da u pogledu Stečajne mase iza Prajs d.o.o. nisam angažiran kao punomoćnik, te za eventualni nastavak postupka nemam niti ovlasti.

U Zagrebu, 07. veljače 2020.